

På övervåningen i detta huset föddes jag, söndagen den 16 sept. 1928 kl. 7,30, och fick i dopet namnen Berta Ingalisa. Mina föräldrar Anna och Oscar Dahlin hade då redan två barn, Ann-Britt f. 1922 och Bengt f. 1924..

Huset ägdes av min morfar, Axel Bergman smed och vallonättling. Hans smedja låg på andra sidan vägen, man kan skimta lite av taket här. Jag vet inte säkert, men en av mina kusiner har berättat att det troligen är mina morföräldrar med sina barn, som syns på kortet. I det öppna fönstret syns ett av barnen. De var sex barn två flickor och fyra pojkar, Holger, Valter, Anna, Greta, Baltzar och Hjorvard. den sistnämnde dog tyvärr ung, bara 18 år.

På bilden här är ju trädgården ganska nyanlagd, men när jag växte upp, fanns här många fruktträd, äpple, päron, körsbär och olika sorters vinbär.

Mormor som hette Berta dog i lunginflammation vid 41 års ålder, (penicillin fanns inte då 1913), mamma var då 10 år. Det måste ha varit fruktansvärt att bli ensam med sex barn, den yngste 4 år och den äldste 14.

Morfar fick anställa pigor, som det kallades på den tiden, som tog hand om de barn som var för små att klara sej själva, samt att sköta hushållet.

När mamma var i 14-15 års åldern fick hon ta över, för det fungerade inte alltid så bra med de anställda. En var elak mot barnen, en annan slarvig.

Efter några år fick mamma ett något mindre hushåll att sköta, ty när hon var 19 år gifte hon och pappa sig, han var då 25 år. De flyttade in i övervåningen i ett rum och kök, där vi så småningom kom att bo fem personer.

I undervåningen bodde Morfar och hans två yngsta söner, de andra barnen hade flyttat hemifrån i rätt unga år.

Baltzar som var näst yngst gifte sig 1927 och då ordnades en lägenhet till honom och hans familj i första våningen. Hans fru hette Helen. Deras äldsta barn var en pojk, Rolf han föddes i nov 1927. 1930 kom tvillingarna Anna-Lisa och Jan. Anna-Lisa fick tyvärr polio i tvåårsåldern så hon fick tillbringa mycket av sina barnår på sjukhus, men när hon var hemma var hon med oss andra och lekte och busade trots sitt ganska svåra handikapp. Hon var alltid glad och pigg fast hon hade svårt att gå.

Vi höll mycket till i trädgården, på somrar och höstar var det ju underbart här med alla frukter och bär. Alla, även grannbarnen fick ta för sig av vad som växte här för min morfar var en generös person och tillika mycket barnkär. Ofta var vi i smedjan hos morfar och Baltzar där vi säkert ofta hindrade dem i deras arbete. Även Baltzar tyckte mycket om barn så de skojade och lekte med oss så vi förstod väl inte att vi kanske var i vägen ibland.

Ja, min barndom var fin och lycklig, fattig på materiella ting, det nödvändigaste som mat och kläder behövde vi dock aldrig sakna. Leksaker fanns det inte mycket av, desto mer värdesatte man det lilla man hade. Faster Helga, som var bosatt i Norge, hade en gång när hon besökte Hunnebostrand, med sig en dockkärra till mig. Den hade jag mycken glädje av. Jag hade den med överallt, en gång hade jag klättrat upp på en bergknalle och naturligtvis tagit kärran med. Det blev lite för besvärligt för en 4-årig så jag ramlade ner och fick pinnen, (som man höll i när man körde kärran) under hakan där jag fick ett fult sår som blödde mycket. Som alla barn så var naturligtvis även jag rädd för blod, så jag skrek i högan sky. Fast jag bara var i 4-årsåldern kommer jag tydligt ihåg att mamma och morfar kom och försökte trösta mig. Mamma höll mig i famnen men jag lät mig inte tröstas förrän morfar lovade mig en stor peng om jag slutade att gråta. Tydligen var jag mutbar, skriket upphörde och slanten var min. Sen den gången har dock ingen kunnat muta mig. Bakom smedjan fanns en liten backe där vi brukade åka kälke. En gång när jag skulle ta mig upp ramlade jag och slog loss några mjölk-tänder och naturligtvis blödde det ganska mycket då också. Ingen hörde mitt skrik så jag fick den här gången inte vare sig tröst eller pengar.

Som jag nämnde hade man inget överflöd av leksaker precis, men när jag fyllde 6 år fick jag saker som gjorde mig överlycklig.

Pappa hade gjort en docksäng och faster Ingeborg sytt en ganska stor docka, ja, egentligen var det kroppen hon gjort, det fanns färdiga armar, ben och huvud att köpa som man sydde fast på kroppen.

Hon hade även stickat strumpor, kofta och mössa och sytt klänningar och underkläder till den. Det var fina presenter som också mina lekkamrater gärna ville låna, fast det blev nog inte så länge de fick ha dem.

1935 var det dags att börja skolan, spännande och roligt, tyckte jag. En av våra grannar hade en flicka, Birgit hette hon, vi hade sällskap till och från skolan som låg på ungefär 5 min. väg från våra hem. Allt gick bra till i nov samma år då vi skulle flytta till andra sidan samhället. Pappa hade övertagit sitt föräldrahem sedan både farmor och farfar avlidit. Farmor dog 1931.12.05 och farfar 1932.02.27, ingen av dem hade fyllt 60 år. De hade 5 barn, Karl, Oscar, Ingeborg, Helga och Hjalmar. Jag minns inte mycket av mina farföräldrar, farfar inte alls men jag har fått berättat för mig att jag var väldigt förtjust i honom. Farmor har jag ett svagt minne av. Hon dog i hjärnblödning och farfar i tuberkulos. Nu stod ju huset tomt, eftersom ingen av deras barn egentligen ville ha det. Det var slitet och ganska litet men till sist gick pappa med på att lösa ut de andra arvingarna, han tyckte väl att det var svårt att sälja till främlingar. Huset reparerades och samtidigt höjdes taket, så det blev två rum ovanpå.

Mina föräldrar var säkert glada att få ett eget hus och lite mer plats, men för mig var det inte lika roligt. Dels kände jag inga barn på nya stället och så skulle jag få gå ensam till skolan, 12-15 minuters väg. De barn som bodde i den delen av samhället gick nämligen i en annan skola de första två åren, sedan slogs klasserna samman. Den första tiden smög jag på lite avstånd efter Bengt, då kände jag åtminstone en viss trygghet, fast jag tror inte att han tyckte om att ha lillasyster smygande efter sig för han hade sällskap med sina skolkamrater. Det ordnade sig så småningom, men jag kommer ihåg att jag kände mej ensam och rädd en tid. Några hus från vårt, bodde en flicka som blev min bästa kompis, Sigbritt hette hon och vi höll ihop i alla barn och ungdomsår. Vi hade mycket roligt och fick ju växa upp i en väldigt fin miljö 3-5 min. gångväg till havet och härliga salta bad och berg alldeles utanför stugknuten. Vi lekte på berget alla årstider, där fanns alltid något att göra och upptäcka. Det fanns en liten skog också inte långt därifrån, där vi om vårarna plockade blommor, blå och vitsippor, vårlökar, liljekonvalj och majnycklar (gullvivor). Havet var ju något helt underbart, vi började ofta börja bada i maj och höll på in i sept. Sigbritts pappa hade en båt som vi fick låna ibland, när vi blivit lite äldre. Vi var väl inte så bra på att ro så vi fick hålla till inne i hamnen.

Att åka skidor var också något som man tyckte var väldigt roligt. De första skidorna jag hade var tillverkade av min far. Bindningarna bestod bara av remmar, som man stack in pjäxorna i, bak fanns ingen rem alls så det var lätt gjort att man tappade skidorna. Julen när jag fyllt tolv år fick jag skidor med riktiga bindningar, så då blev det ännu roligare med åkandet.

På den tiden var biltrafiken i samhället nästan obefintlig så man åkte både skidor och spark i backarna där. Hunnebostrand är ju ganska backigt så när vi åkte spark startade vi högst uppe på nuvarande Torggatan och åkte ända ner till Södra Strandgatan. Man kunde få upp farten ganska bra då när föret var gynnsamt.

Man önskar att alla barn kunde få en sådan fin barndom som jag hade, med föräldrar som gjorde allt för att man skulle ha det bra. Pappa var kanske lite väl överbeskyddande. Det tyckte man inte alltid var så lyckat som t. ex. när havsisen bar och andra barn åkte **skriskor** och lekte där xxx jag var förbjuden att vistas. Skam till sägandes smög jag mej väl dit en och annan gång ändå när frestelsen blev för stark. Brottet är väl preskriberat vid det här laget.

Personerna, namn, stånd, yrke och näringsfång mm	Födelse		Äktenskap		Hitflyttad			Hänflyttad			Död	Anm
	Datum	Ort	Gift	Enk	Från	Datum	att	Till	Datum	att		
<u>Hunnebostrand</u>												Hunnebostrand församlingsbok All:2 p 291 (1920 - 30)
<u>Hyr 620</u>												
Gustaf Henning Balsar Bergman	07 21/1	Tossene			p 223	28		n B 173	30			
Anna Helena Karlsson	04 6/5	"			p 124	"		"	"			
Bådas son Rolf Gustaf	27 26/11	"			"	"		"	"			
D Alma Anna-Lisa	30 9/6	"						"	"			
S Jan Abraham Heimdal	30 9/6	"						"	"			
<u>Hyr 620</u>												
Oskar Nikolaus Dalin stenhugg	97 19/7	Tossene			pag 223	28		n B 338	30			
A Anna Axelina f Bergman	03 14/4	"			"	"		"	"			
D Tyra Ann-Britt	22 11/4	Hunnebostrand			"	"		"	"			
S Bengt Valter	24 18/2	"			"	"		"	"			
D Inga-Lisa	28 16/9	"			"	"		"	"			

Källa: Födelsebok Hunnebostrand 1909 - 23, C:1

No	Födelse	Dop	Dopnamn	Föräldrar	Född	Moderns ålder	Dopvittnen	Kyrkotagning	Särskilda ant.
18	1922 april 11	april 27	Thyra Ann-Britt	Dalin Oskar Nikolaus stenh f H-strand 76 Bergman Anna Axelina h h gifta 30/4 22	97 19/7 03 14/4		Stenh Johan Gerhard Dalin o h h Selma Lovisa Niklasdotter f H-strand 76		Dopförrättare kommunister S Norberg Askum Sida 93, 223 i församlingsbok
			Bengt Valter						
	1928 sept 16		Berta Inga-Lisa						

I Morfars trädgård
syns här från vänster
i övre raden:
Jan och Rolf Bergman
min bror Bengt
Lennart Eriksson
i främre raden:
Anna-Lisa Bergman
Majsan Eriksson och jag.
Majsan och Lennart är
Gretas barn.

Anna-Lisa
och Jan

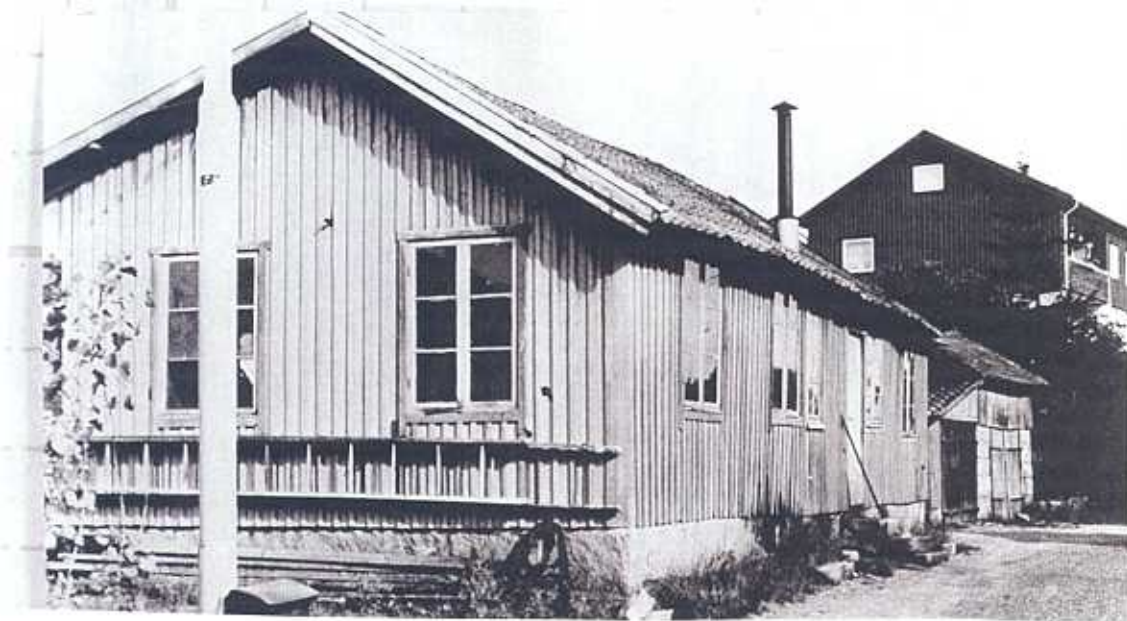

Rolf, några år före
pumpastölden

Rolf, Anna-Lisa och Jan

Rolf kom en dag när vi var i 4-5 års-
aldern och ville att jag skulle
hjälpa honom att bära hem pumpor som
han hade hittat. Jag ville ju gärna
kunna ge mamma en pumpa, som jag visste
att hon tyckte om. Vad jag inte för-
stod, vet inte om Rolf gjorde det
heller, var att det ju fanns ägare till
dessa. Pumporna var stora,
så vi orkade bara bära en
var. Glada i hågen kom vi
hem till våra mödrar, som
inte blev lika glada. De
undrade ju var vi fått dem
ifrån. Vi berättade att vi
inte fått dem av någon, utan
hittat dem på en tomt inte
långt från vårt. Jag fick
stränga förmaningar att inte
röra andras ägodelar, För
Rolf blev det nog värre för
hans mamma var strängare än min.
Vem som bar tillbaka pumporna kommer
jag inte ihåg, bara att jag fick äta
upp den pumpan många gånger. Trots
allt gillar jag fortfarande syltad
pumpa.

MORFARS SMEDJA

MORFAR med sina fem första barnbarn.
Ann-Britt i mitten håller om morfars ansikte
Bengt sitter i gräset .
Irene till vänster. Majsan till höger om Ann-Britt
Åke på morfars arm.

MORFAR

Mina föräldrar Bengt och jag i trädgården.
Ann-Britt var hos farbror Karl i Småland när kortet togs.

AXEL BERGMAN 80 år 25 april 1951

Morfar firade sin födelsedag i Nynäshamn hos dotter och måg Greta och Eskil Eriksson.

Stående från vänster:Lennart,son till Greta och Eskil Märta och Valter Bergman,morfars son och sonhustru morfars döttrar,Greta och Anna,Erik Andersson Majsans make, Mittraden:Morfar,Eskils mor och Eskil.

Längst fram:Margareta(Majsan)Ann-Britt och Margareta kusiner och morfars barnbarn.

Morfar med några av sina barnbarn +sonhustru,dotter och måg.
Från vänster:Rolf Bergman,Majsan Eriksson,Ann-Britt Dahlin,
Anna-Lisa och Jan Bergman,Lennart Eriksson.
Bakom dem:Helen Bergman,Anna och Oskar Dahlin samt morfar själv

ANNA

ANNA OCH GRETA

GRETA

GRETA OCH HENNES MAN ESKIL

MINA FÖRÄLDRAR ANNA OCH OSKAR DAHLIN

PÅ TRAPPAN TILL VÅRT HUS I TRÄDGÅRDEN

1948

MOR OCH FAR I HEMMET

I TRÄDGÅRDEN

PAPPA PÅ 60ÅRS DAGEN

PAPPA PÅ TRAPPAN
TILL VÅRT HUS

Anna med barnbarnen
Tommy och Ronny 1956

Mamma, Pappa och Ann-Britt
i Stockholm

Ann-Britt, Bengt och Mamma

Morfars syster Hilma
och Mamma i Hilmas trädgård

Mamma och pappa med
första barnbarnet Tommy 1949

Mamma, Bengt och jag
med mina pojkar Ronny och
Tommy 1955

Mina föräldrar Anna och Oskar Dahlin
i sitt hem

Här med gäster
Pappa i vit skjorta
närmast honom Mamma,
en grannflicka,
Helga och Anders Hansson

I köket:
Pappa, Harry, Ronny,
jag, Tommy och Mamma.

Morfar och Mormor med första
sonen Holger

Äldsta sonen Holger och
fästvän Betty

Bröllopsfoto
Holger och Betty

Valter

Baltzar

Morfars med de två yngsta
sönerna Baltzar och Hjorvard

Hjorvard

Hjorvard kör okänd dam på spark.
I bakgrunden morfars hus och smedja

Mamma med sina syskon:
Längs bak: Holger
Framme från vänster: Greta, Baltzar
Anna och Valter
Hjorvard var inte född då kortet togs

FARFAR OCH FARMOR
GERHARD OCH SELMA DAHLIN

Dottern Helga
med maken Gustaf Olsson

Dottern Ingeborg
med maken Robert Pettersson

SELMA OCH GERHARD DAHLIN

OSCAR

KARL

HJALMAR

Källa: Tossene födelse o dopbok 1897 - 1913, C:3

No	Födelse	Dop	Dopnamn	Föräldrar	Född	Faddrar	Kyrkotagning	Särskilda ant.
76	1897 juli 19	aug 1	Oskar Nikolaus	Johan Gerhard Dahlin fisk från Hunnebostrand h h Selma Lovisa Niklasdotter	72 28/5 72 10/8	Martin Svensson fisk o. h. h.		Dopförrättare Ljungman Sid 151 i församlingsbok
151	1899 okt 23	nov 11	Ingeborg Carolina	Johan Gerhard Dahlin fisk i Hunnebostrand h h Selma Lovisa Niklasdotter	72 28/5 72 10/8	Anton Börjesson, malare i 75 Hunnebostrand Julia Carlsdr h h		Dopförrättare Barclay Sid 428 i församlingsbok
31	1902 mars 13	mars 16	Helga Emilia	Stenhugg Joh. Dahlin h h Selma Lovisa Niklasdotter	72 28/5 72 10/8	fisk Carl Johansson o h h Hunnebostrand 39		Dopförrättare Sellgren Sid 428 i församlingsbok
179	1904 dec 12	dec 26	Hjalmar Ludvig	Johan Gerhard Dahlin fisk 71 Hunnebostrand h h Selma Lovisa Niklasdotter	72 28/5 72 10/8	Johan Marcelius Karlsson i 101 Hunnebostrand Kristina Engelbrettsson i 77 Hunnebostrand		Dopförrättare Barclay Sid 428 i församlingsbok

Från vänster:
 Faster Helga, Rut, Farbror Karls fru
 Mamma, Faster Ingeborg och Farmor
 med mej Ingalisa i famnen

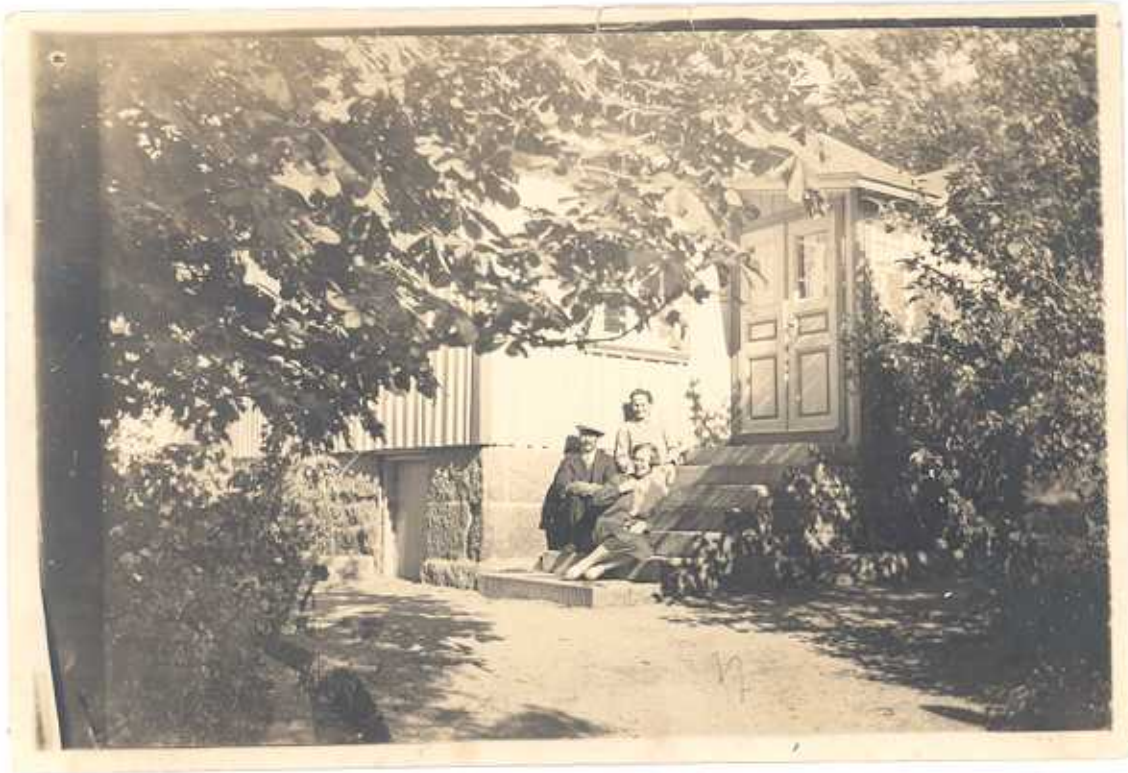
Mina syskon: Bengt och Ann-Britt

Längst bak: Ingeborg, Farmor och
 Mamma.
 Framför dem: Hjalmar, Karl, Rut och
 Helga Pappa med mej i knät.
 Stående: Gustaf Olsson, Helgas man
 och Farfar.
 Sittande fram: Mina syskon Bengt
 och Ann-Britt, mina kusiner, Stig
 Dahlin, Rolf och Jack Olsson

Stående: Mina kusiner:
 Jack och Rolf Olsson Stig Dahlin
 Sittande: Ann-Britt, jag Ingalisa
 och Bengt

FARMOR
och
FARFARS
hus

På bilden:
FARMOR, FARFAR
FASTER
INGEBORG

Så här såg huset
1935, när vår familj
flyttade in.

Huset år 1999

De två första skolåren hade vi en snäll och rättvis lärarinna hon hette Berta Andersson.

Jag kunde inte läsa när jag började skolan men så snart jag blev läskunnig slukade jag allt läsbart även skolböcker. Vi hade inte så många böcker i vår familj på den tiden men det fanns däremot ett skolbibliotek där man fick låna en eller två böcker i veckan. Klassen bestod av fjorton barn. Tredje skolåret slogs två klasser ihop och då blev ju klassen betydligt större. Det var speciellt roligt för mig eftersom en av de nya flickorna bodde i närheten av mig. Nu fick jag ju sällskap på vägen till skolan. Hon hette Gunvor (Gullan) bodde hos fostermamma och inte hos sina biologiska föräldrar beroende på att hennes pappa dog innan hon föddes och mamman kunde väl inte ta hand om henne själv. Det var andra tider då och inte lätt för ensamstående mödrar.

Fostermamman var verkligen inte lämplig att ha hand om barn. Kanske hade hon varit snällare mot sina egna, det vet jag inget om.

Vad än Gullan gjorde var det alltid fel, hon fick aldrig någonsin beröm fick alltid höra hur elak och värdelös hon var.

Denna "mamma" kallade sig troende och besökte kyrkan varje söndag.

Skoldagar när min kamrat Sigbritt och jag skulle hämta Gullan läste hon långa stycken ur bibeln för oss, ja egentligen var det väl Gullan som skulle uppfostras på detta vis, vi hade ju kunnat gå därifrån men tyckte det var okamratligt mot vår kompis.

Ibland höll hon på så länge med predikningarna att vi fick problem att hinna till skolan i tid.

Lärarinnan i klasserna tre och fyra hette Anna Petersson. Hon var organist i kyrkan så hon var också där minst en gång per vecka men det verkade inte som hon heller blev snällare av kyrkobesök. Elak mot de stackars barn som inte fattade snabbt nog. Trots allt tror jag att hon var bra på att lära ut kunskaper.

I femte och sjätte klass hade vi en lärarinna som inte gick i kyrkan. Hon var rättvis och behandlade alla lika.

Hon hade en egenhet, gymnastik hade vi bara vår och höst, när det gick att vistas utomhus. Då var vi i hennes trädgård och sysslade med bollekar och tävlingar. Annan gymnastik, som jag för övrigt tyckte mycket om, hade vi aldrig, ändå fick vi betyg i detta ämne också.

Efter dessa sex skolår förmodades man vara fullärd med kunskap för då var skolan slut, förutom sex veckor i fortsättningskola som det kallades och lika länge i skolköket.

Jag trivdes bra i skolan och mina betyg ganska skapliga, men skolköket hade jag gärna avstått från. Inte för att det var tråkigt

att lära sig laga mat och baka,men lärarinnan Asta öhne hade fått någon sorts agg till mig så jag fick ofta skulden för saker som jag var helt oskyldigtill.Möjligen var det så,att jag inte längre var det lydiga barn som man förväntar sig av en 13-14 åring,utan hade blivit lite mer oppositionslysten och protesterade mot sådant som jag tyckte var fel och orättvist.

ANDRA SKOLÅRET

Jag, tvåa från vänster
 Intill mej i mörk klänning
 sitter Birgit

FÖRSTA SKOLÅRET
 Jag står längst fram.

ANDRA SKOLÅRET

Birgit står här längst till
 höger. På sparken tvåa till
 vänster sitter jag

Fjärde skolåret

Flickan i ljus klänning och rosett i håret är jag. Intill mej i hängsleklänning sitter Gunvor.

Sjätte Skolåret.

Fotot är taget i lärarinnans trädgård. Här sitter jag längst till höger, i ljus klänning, mörkt, rakt hår.

När andra världskriget bröt ut 3sept. 1939 var jag nära 11 år. Vi svenskar var ju förskonade från kriget men när tyskarna 8 april 1940 invaderade Norge och Danmark, trodde väl de flesta att det nästa gång skulle bli vår (o)tur. Vi kände väl av kriget ändå från början, för det mesta blev ransonerat både mat och kläder. Vi behövde aldrig svälta som folk i de ockuperade länderna. Matvanorna fick kanske läggas om, men det gick ingen nöd på oss. Kött var det ont om ibland, men det fanns ju fisk att tillgå, vi som bodde vid kusten hade ju den fördelen. På höstarna fick vi färsk frukt från morfars trädgård, så sparade han alltid av de äpplen som var hållbara, så han kunde bjuda oss på sådana även vintertid. Bananer såg man aldrig till, apelsiner, tror jag, om jag inte minns fel, att man kunde få tag i någon gång. Ann-Britt och Bengt arbetade båda i bagerier. Bengt som bagare, Ann-Britt var affärsbiträde. De fick ofta med sej bröd hem så det saknade vi aldrig. Socker och matfett fick man spara på, men det som ransonerades hårdast och under längsta tiden var kaffe. Det fann kaffesurrogat att köpa, men det var inte särskilt gott. Det användes till vardags, kaffet fick man spara till festliga tillfällen. Barn under 15 år fick ingen tilldelning av kaffe, de fick istället kakao på sina kuponger. Barn och män med hårt arbete fick extra tilldelning av bröd och matfett.

När jag var 14 år fick jag mitt första jobb. Faster Ingeborg arbetade en tid på en fiskkonservfabrik i Gravarne (Kungshamn) en mil från Hunnebostrand. Hon var borta ganska många timmar om dagen då. Hos henne och hennes man Robert bodde hans gamla mamma. Eftersom hon inte kunde vara ensam, skulle jag vara där och se till henne. Så skulle jag städa, handla och ha maten lagad till oss alla när Ingeborg och Robert kom hem. Även om jag hade en del att sköta blev det tråkigt, det var väl inte så roligt att inte ha någon yngre att prata med. Hos Hellners där Bengt var anställd, behövde de någon som hjälpte till med lite av varje så där började jag sommaren 1943. Först jobbade jag mest i köket med hushållsarbete sedan i affären, speciellt sommartid. Det trivdes jag bra med, däremot inte i kaféet som de öppnade efter ett par år. Jag gjorde vad som helst för att slippa servera.

7 maj 1945 kapitulerade tyskarna. En kort tid till var jag kvar hos Hellners. Lönen var inte stor, 60 kr. i månaden plus maten. Började sedan i Pålsson blomsteraffär, som jag efter en kort lärotid skulle sköta ensam. Det var inte lätt, men gick ändå ganska bra. Fru Pålsson, som var en fin och snäll person, kunde jag ringa och fråga tills råds om det var något jag inte klarade av.

Pålsson själv var inte lika förstående så jag slutade efter ungefär ett år, vilket han säkert uppskattade, eftersom han redan utsett min efterträdare. Efter dessa år som affärsbiträde bytte jag yrke och fick jobb som sömmerska på konfektionsfabriken. Var anställd där lite mer än ett år, först vid symaskinen sedan i tillskärningen. Varför jag inte stannade längre blir en annan historia.

På den tiden när TV inte fanns besökte släktingar och grannar varann mycket oftare än vad som sker idag. I vår familj spelade vi spel och kort, olika frågesporter var också något vi sysslade med, ja man umgicks på ett helt annat sätt än man gör numera. När jag var barn blev jag mycket besviken, om det någon lördag hände, att inte morfar. Ingeborg och Robert kom på besök. Morfar tog alltid vägen om godiskiosken och det gjorde honom ännu mer populär. Han köpte läskedrycker, kex och annat godis, som man inte var bortskämd med precis.

När man kom upp i 14-15 årsåldern blev det ju annorlunda, då skulle man själv ut på lördagskvällarna. I Folkets Hus fanns bion och eftersom pappa tillhörde styrelsen, hade vi ett par fribiljetter till varje föreställning, så det var gratis, vilket var väldigt bra för pengar hade man ont om. På sommaren var det Folkets Park som var det roliga för oss ungdomar. Dit hade vi inga gratisbiljetter för pappa hade slutat som kassör där, när jag ^(hade) äldern inne för att få gå dit. Hade man inga slantar visste man på råd ändå. Vi hade upptäckt ett hål i stängslet där man kunde krypa under. Det var kanske inte så många gånger vi vågade göra så, för det hade ju varit väldigt pinsamt om någon vakt upptäckt oss. Dumt nog berättade jag detta en gång för en av mina söner. Han och hans kompis skulle förstås prova att ta sej in i Parken på liknande vis men då var ju hålet lagat så de hoppade över stängslet istället. En vakt observerade och haffade dem. Turligt nog var vakten en kusin till min man så det hela slutade bara med att de fick betala inträdet.

Pappa var som de flesta arbetare i Hunnebostrand på 20-40 talen stenhuggare. Ett hårt och dåligt betalt yrke, men det fanns inte mycket annat att välja på. Fiskare möjligen, men inte heller det var särskilt lätt och långt ifrån välbetalt. Stenhuggare jobbade utomhus alla årstider. Snö, regn och kyla eller stekande hetta, fick inte hindra dem från att arbeta. Ibland kanske det fanns något litet vindskydd eller tak, men för det mesta var de helt oskyddade för vädrets makter. Pappa högg mest monument till gravar. Han var en lång tid kassör för stenhuggarnas fackförening avd.nr 21. Han kämpade mycket för att de skulle få bättre villkor. Han var även kassör för Folkets Hus under många år. Pappa tillhörde också hornmusikkåren i Hunnebostrand där han spelade esskornett. Varje valborgsmässoafton putsade han hornet, så man kunde spegla sej i det, för på 1:maj skulle de gå först i demonstrationståget och spela. De spelade vid andra tillfällen också men 1:maj var något alldeles speciellt. Första gången jag var med, var jag bara 7-8 mån. och kunde ju inte gå själv, utan fick bäras. Sedan har jag gått med åtskilliga gånger, för socialdemokrat har jag alltid varit. Från 15-20 år var jag med i SSU.

I 50 årsåldern fick pappa problem med hälsan, så han kunde inte fortsätta som stenhuggare. Efter en tids sjukskrivning fick han emellertid anställning på Lökholmens stenhuggeris kontor, hans huvudsakliga uppgift där, var att räkna ut lönerna för arbetarna. Där trivdes han bra, både med jobbet och arbetskamraterna.

1949 slapp mamma och pappa utedasset för ~~da~~ fick de råd att bygga inomhustoalett. På baksidan av huset byggdes även tvättstuga och ett förråd till ved och verktyg. Tiotalet år hade mina föräldrar det bra, både med hälsan och ekonomin, sedan fick pappa för högt blodtryck. Han jobbade i det längsta, trots att han kände sej allt sämre och tröttare. Till sist gick det inte längre, en dag ramlade han bara ihop och fick köras till Uddevalla lasarett. Där konstaterade de att hans njurar var totalt slut. Det fanns redan på den tiden någon form av dialys, men det hade väl gått för långt, så det fanns inget att göra. Han var sedan hemma en kort tid innan han på nytt måste uppsöka sjukhuset. Där var han omkring en månad, innan han den 13 aug. ⁽¹⁹⁶⁰⁾ slutade sina dagar. Vi hade besökt honom ~~gägen~~ föregående, men förstod inte att slutet var så nära. Tyvärr fick vi bud efter oss så sent, att vi inte hann fram i tid. Ja, det var en sorgens tid för oss, naturligtvis värst för mamma.

Mamma var naturligtvis hemmafru, nästan inga gifta kvinnor med barn hade arbete utanför hemmet. Några industrier fanns knappast på så små orter som Hunnebostrand. I mitten på 40-talet startades en fiskkonservfabrik och en konfektionsfabrik där det blev jobb även för kvinnor. Mamma arbetade en kort tid på syfabriken som den kallades i Hunnebostrand. Det var några månader när pappa var sjukskriven.

Vi fick vatten indraget i huset 1941. Innan dess fick allt vatten hämtas från en närbelägen brunn. Sommartid hände det ibland att den sinade och då blev det lite längre att bära. Alla i familjen fick i mån av krafter hjälpa till med den sysslan. Såga och hugga ved var också något som måste göras. I vår familj sköttes det av pappa men när Bengt blev stor nog att hantera såg och yxa övertog han det mesta av det jobbet. Arbetarkvinnorna hade mycket och tungt arbete att utföra, så de fick verkligen inte heller ligga på latsidan. All tvätt måste ske för hand. tvättmaskiner hade man knappt hört talas om. Kläder skulle lappas och lagas, tröjor, strumpor, sockor och vantar stickas, stenhuggare slet ut åtskilliga par vantar vintertid.

WC och badrum hade vi ju inte inomhus utan det var utedass som gällde. ~~V~~sch, vad kallt det var vintertid och när våren kom och det äntligen blev varmare började det lukta pyton. Ville man bada fick man besöka badhuset, ett sådant fanns som tur var i Hunnebostrand. Det kostade ju en slant att göra sej ren där. Jag vet faktiskt inte hur pass välbesökt det var, folk hade nog inte råd att gå dit så ofta. För skolbarn var det så bra ordnat att man fick bada gratis en gång per vecka under den kalla årstiden. Jag älskade att bada, så jag utnyttjade den möjligheten, så ofta man fick.

Ja fredagar var baddagar och de inföll i regel med mammas bakdagar. När man kom hem hungrig från badhuset och fick färska kanelbullar, det var verkligen något alldeles speciellt. Man var ju inte så bortskämd med färskt bröd, . frys fanns ju inte så brödet blev väl lite torrt ibland.

Gamla, nötta kläder fick inte kastas utan man klippte upp dem till remsor, som sedan vävdes till mattor. Faster Ingeborg var väldigt skicklig att väva och hon gjorde åtskilliga mattor till oss. Sådana trasmattor blev oerhört slitstarka, trots att de skurades med hårda borstar, höll de i åtskilliga år.

Stenhuggeriet Lökholmen
Hunnebostrand

Carl-Axel Carlsson Oskar Dahlin

Järntorget Göteborg
Oskar Dahlin och Per Martinsson
på stenhuggarnas konferens

Badhuskajen
Hunnebostrand
Ann-Britt,
i barnvagnen
Gun Karlsson,
ryggen mot kameran,
Lennart Eriksson
Anna och IngaLisa
Dahlin
År 1938

Stenhuggare hos
Hagströms stenhuggeri
i Hunnebostrand.
Pappa sitter här
trea från vänster.

Pappa tvåa från vänster med nyss
påbörjat arbete, som färdigt ska
placeras på dåvarande riksdagshuset
i Stockholm.

Stenhuggarna med sina konstverk
för nog kan de väl kallas så.
Pappa andra man från vänster.

Under några månader år 1947 bodde i vår familj, en 9årig flicka från Rotterdam i Holland.

Stenhuggarna i Bohuslän som alltid försökt hjälpa dem, som genom sjukdom eller arbetslöshet fått det svårt, fick av sin fackförening en förfrågan om de hade möjlighet att under en tid ta emot ett barn från Holland, där det efter kriget och Tysklands ockupation rådde stor brist på allt. Mina föräldrar var villiga att ställa upp för att åtminstone ett barn skulle få äta *sej* mätt och få det bra en tid. På så vis fick vi ha tösen hos oss, hon verkade trivas från första stund och lärde sej tala perfekt svenska. Mamma och pappa ~~blev~~ blev väldigt förtjusta i henne. Hon hade säkert fått stanna hos dem hur länge som helst. Våra närmaste grannar hade två pojkar från samma land boende hos sej under samma tid, den yngste var i samma ålder som vår flicka.

Hennes namn: Bastiante Pierrot.

Här syns hon med mina föräldrar, i trädgården, på trappan och i porten till vårt hus.

Under några månader år 1947 bodde i vår familj, en 9årig flicka från Rotterdam i Holland.

Stenhuggarna i Bohuslän som alltid försökt hjälpa dem, som genom sjukdom eller arbetslöshet fått det svårt, fick av sin fackförening en förfrågan om de hade möjlighet att under en tid ta emot ett barn från Holland, där det efter kriget och Tysklands ockupation rådde stor brist på allt. Mina föräldrar var villiga att ställa upp för att åtminstone ett barn skulle få äta *sej* mätt och få det bra en tid. På så vis fick vi ha tösen hos oss, hon verkade trivas från första stund och lärde sej tala perfekt svenska. Mamma och pappa ~~xxx~~ blev väldigt förtjusta i henne. Hon hade säkert fått stanna hos dem hur länge som helst. Våra närmaste grannar hade två pojkar från samma land boende hos sej under samma tid, den yngste var i samma ålder som vår flicka.

Hennes namn: Bastianté Pierrot.

Här syns hon med mina föräldrar, i trädgården, på trappan och i porten till vårt hus.

Familjen Dahlin åren 1938
1944 och 1948.

Pappa och jag med våra
kattungar.
Faster Helga på besök från Norge.
Året är 1938.

Samma trappa, nu med min bror Bengt
och Tommy, som är 6 år på denna
bilden.

Mamma var bara 57 år när hon blev ensam. Bengt som då arbetade i Hunnebostrand var ogift när pappa dog 1960. Han bodde då hemma hos mamma, vilket vi alla tyckte var bra eftersom hon första tiden fick sällskap. Bengt gifte sej emellertid i augusti 1961 och flyttade då naturligtvis. Hans fru Ally hade två flickor från sitt första äktenskap, Elisabeth (Bettan) och Kerstin 8 resp. 4 år. Bengt och Ally fick 4 januari 1962 en dotter Suzanne. Den närmaste tiden därefter bodde de kvar i Hunnebostrand, men flyttade senare till Munkedal. Det blev ju ensamt och tråkigt för mamma att inte ha något av sina barn i närheten, så att hon kunnat få umgås med oss mer. Ann-Britt var bosatt i Stockholm och vi i Göteborg. Jul, påsk, pingst och midsommar var alltid någon av oss hos henne, alla semestrar tillbringade vi också i Hunnebostrand. När våra barn hade födelsedagar ville de gärna att mormor skulle komma vilket hon också gjorde för det mesta.

den 22 oktober 1960 dog morfar, han blev 89 år. Mamma fick ju då ytterligare en stor sorg. Sista tiden när han låg tillsängs tillbringade hon några timmar varje dag med honom och hon höll hans hand när han dog.

Mamma blev bara 63 år liksom pappa. Mänsligt att döma gick ju båda bort alldeles för tidigt. Vid jultiden 1966 började hon magra och fick svårt att svälja. I mitten av januari sökte hon läkare i Hunnebostrand och Smögen. Den senare remitterade henne till lasarettet i Uddevalla, dit hon kom 15 januari. Vi besökte henne den 17 och tyckte då att hon verkade väldigt sjuk. Vi kände oss ändå trygga i förvissning att läkarna skulle göra en ordentlig undersökning. Min bror som var där både 16, 17 och 18 tyckte emellertid att hon blev allt sämre och hade svårt att andas. Han pratade med en läkare om att de måste sätta in syrgas vilket de gjorde efter två påstötningar. När Bengt gick från avdelningen vid 15tiden hade hon fortfarande syrgas, men bara en timme senare avled hon. 16,30 ringde de till oss och berättade om dödsfallet. Jag kunde inte tro att det var sant. Bengt som skulle besöka mamma senare under eftermiddagen visste då inte om att hon var död och vi kunde inte av vissa orsaker nå honom. Min man som förstod att Bengt skulle bli oerhört chockad, om han kommit till sjukhuset, oförberedd på ^{/att} mamma inte längre fanns i livet, ringde farbror Hjalmar som var bosatt i Uddevalla. Han gick till lasarettet och fick tag i Bengt innan han kom in där. Mammans död orsakades av en tumör, inte cancer utan en helt ofarlig sådan. Läkaren erkände senare att mamma hade kunnat räddats av en ganska enkel operation, men fick genom läkarnas slarv eller okunnighet sätta livet till. Än i dag 33 år senare känns det svårt att tänka på detta.

ÅR 1954

Fyra generationer.

Mormorsfar Axel Bergman

Mormor Anna Dahlin

Mor Ingalisa Thörnqvist

Tommy Thörnqvist

I ett litet samhälle som Hunnebostrand där alla kände alla, blev man nyfiken på nyinflyttade. En gång när min sysling Elsie och jag besökte ett bibliotek som drevs av IOGT, fick jag syn på en för mej obekant kille, som hälsade på Elsie. Jag undrade vem han var och hon berättade, att han gick i hennes klass trots att han var ett år äldre, detta beroende på att han gått i s.k. Bskola, Det innebär att man går i skolan varannan dag. På så vis gick de, därifrån han kom, i sju år, mot våra sex. Jag var 13,5 år då och pojkar började väl bli intressanta, men den gången gjorde han inget större intryck på mej. På hösten samma år började skolköket. Där fanns en elev som hette Elvy och var syster till denne kille. Han jobbade på en verkstad alldeles intill skolan och cyklade ofta förbi. Elvy talade om att han hette Harry och att han var intresserad av att träffa mej. Jag började lite blygt iaktta honom och tyckte om vad jag såg. Vi började träffas, ibland bara vi två, ibland var det flera ungdomar med. Jag hade blivit ganska förälskad i honom när hans familj flyttade tillbaka till Stensjö, Tossene där de kommit ifrån. Vi skulle brevväxla kom vi överens om, men han var faktiskt dålig på att hålla det löftet. På den tiden fanns ju heller inte telefon i vanliga familjer, skulle man ringa fick man gå till telegrafan, som det hette då. Det var inget man gjorde annat än när det var absolut nödvändigt. Somrarna var underbara, Folkets Park öppnade 1 maj och det var där vi träffades så gott som varje helg hela sommaren. På vintrarna blev det mer komplicerat, det var inte så roligt att cykla ett par mil i mörker och kyla. Ändå hände det ibland att han kom och vi såg någon film på vår biograf i Folkets Hus. Både han och jag umgicks ju var för sej med andra ungdomar också i några år, men i 18 årsåldern förstod vi ju att vi var ämnade för varandra. Vi träffades så ofta vi hade tillfälle antingen i mitt eller hans föräldrahem. Livet var härligt, 13 september 1947 förlovade vi oss, ringarna kostade 90 kr. mycket pengar på den tiden, på något sätt hade vi i alla fall lyckats spara till dem. Harry jobbade då i Konsum i Hunnebostrand, där han även fått hyra ett rum.

12 juni 1948 vigdes vi i Hunnebostrands prästgård med Harrys syster Elvy och hennes man Bertil som brölloppsvittnen.

Första tiden bodde vi i övervåningen i mitt föräldrahem. Vi inredde ena rummet som kök, köpte spis, skåp, kökssoffa, bord och stolar, i andra rummet hade vi säng, byrå, bord, två fåtöljer och en ganska stor radio som stod på ett radioskåp. Det blev inte så mycket yta kvar sedan vi också skulle få plats med en barnsäng. Vi tyckte i alla fall att vi hade det vi behövde och var helt nöjda.

Harry med föräldrar och syster Elvy
sommaren 1930

Harry 11 år

Harry och hans pappa Arvid
vårvinter 1945

Harry 1946

Harry och Sten på segeltur i Åbyfjorden
Lägg märke till de hemmasyddade seglen
gjorda av säckväv och lakan
Året är 1944

Harry omkring 22år.

HARRY THÖRNQVIST
INGALISA DAHLIN

Vigsel i Hunnebostrands
prästgård 12 juni 1948

Vigsselförrättare:
Komminister Gösta Block

VIGSELBEVIS

GUD ÄR KÄRLEKEN

LÄTEN ALLT HOS EDER SKE I KÄRLEK

Karl Harry Jörnkrist

OCH
Berka Inga-Lisa Dahlin

FÖR VILKA LYSNING TILL AKTENS KAP AVKUNNATS
I Hunneshovs FÖRSAMLING
AV Göteborgs och Bohus LÄN, UNDER
NR 13 ÅR 1948, HAVA HÄRSTÄDES DENNA DAG
AV UNDERTECKNAD BLIVIT ENLIQT SVENSKA KYRKANS
ORDNING I AKTENS KAP SAMMANVIQDA.

Hunneshovs DEN 12 juni ÅR 1948.
Gösta Block
Komminister.

Harry som var anställd i Konsum fick vikariera på många olika platser och när det var dags för mej att föda vår första son, arbetade han i Rabbalsede, några mil från Hunnebostrand. Det var ju naturligtvis tråkigt att inte få ha honom med som stöd. Ensam behövde jag ändå inte åka, mina föräldrar följde med till Uddevalla. Förlossningen gick fort, bara en halvtimme efter jag kommit till BB var min pojke född. Mamma och pappa fick se honom innan de åkte hem, enligt mamma var han det vackraste barn, som någonsin kommit till världen. Ja, han var väldigt fin med mycket mörkt hår. Hans pappa som besökte oss dagen efter, blev naturligtvis lika lycklig som jag för vårt fina, välskapta barn och att allt gått så bra. På den tiden döptes de flesta barn på BB innan man åkte hem, så gjorde även vi med vår baby. Han fick heta Sten Tommy, Sten efter sin farbror. Tommy föddes 8 oktober 1948 kl. 19,15. Han vägde 3280 g. 54 cm. lång. Faddrar var hans mormor och morfar. En kort tid därefter fick Harry jobb som föreståndare i en Konsumbutik i Fisketången, Gravarne. Vi lyckades också få hyra en lägenhet på ett rum och kök alldeles i närheten av Harrys jobb. Vi flyttade dit i början av 1949 och bodde där bara ett år. Att det blev så kort tid berodde på att Harry blev inkallad till militärtjänstgöring. Tommy och jag flyttade då tillbaka till Hunnebostrand. Efter en månad i lumpen blev Harry hemskickad på grund av sjukdom (njursten). Harry som avskydde militärlivet, gjorde allt för att slippa men militärerna ville ha sitt och de var ännu envisare än Harry. Han låg inkallad en till två månader varje år. Till sist ansåg han att det var lika bra att få det klart, så återstående tiden gjorde han 2 januari-16 juli 1954. Vi hade bott i Göteborg sen 4 april 1951, Harry som varit sjukskriven en tid för njursten, kunde börja arbeta igen och fick genom arbetsförmedlingen jobb på Fixfabriken i Göteborg. Han bodde första månaderna hos sin moster Annie i Landala. I samma hus blev en lägenhet ledig, ett rum och kök med utedass, ingen lyx precis men vi ville så gärna få vara tillsammans, att man tog vad som helst. På fabriken betalade de så usla löner så Harry sökte och fick ett annat arbete, på Glabo som sålde husgeråd, verktyg m.m. I december 1954 var det dags att byta jobb igen, denna gången till Apotekarnas Droghandel (ADA) Det kanske verkar som Harry var en hoppjerka" men vad han sökte var jobb med bättre betalt, för nu hade han två barn att försörja. 29 januari 1954 blev son nummer två född, också han söt och välskapt, lika välkommen som storebror. Denna gången kunde ju Harry följa med till sjukhuset, men när han lämnat mej där, måste han själv åka till KA4, för det var under den tiden han avverkade sista etappen av militärtjänstgöringen.

Då var det inte tillåtet för fäderna att vara med under förlossningen, de fick inte ens hålla sina barn, bara titta på dem genom ett fönster till barnsalen, där sängarna stod i rader. När Harry första gången bad att få se vår pojke, visade de honom fel barn, vilket Harry direkt förstod att det var. När han kom tillbaka till salen, där jag låg, (även efter okomplicerade förlossningar fick man inte gå upp på flera dagar) berättade han att barnet han sett inte var vårt. Efter ett andra besök vid barnsalen en stund senare, fick han äntligen se vår baby. Nu var han helt säker på att det var rätt barn för han såg stora likheter mellan den nyfödde och hans morfar, påstod han och hade troligen rätt, för Ronny är till utseendet mest lik min släkt. Den 29 januari kl. 17.59 kom han till världen, vägde 3390g och var 50 cm. lång. Liksom storebror föddes han med mycket och mörkt hår och var även han en riktig skönhet. Dopet var också denna gång på sjukhuset. Bengt Ronny fick han heta, Bengt efter sin morbror. Faddrar Annie och Helge Bergman.

Nu blev det riktigt trångt i vår omoderna etta på Karl-Gustavsgatan 69b. Efter många besök på bostadsförmedlingen och mycket tjat, fick vi 15 mars 1955, en lägenhet på 2 rum och kök i övre Johanneberg med adress Stuxbergsgatan 4 c. Vi hade under tiden vi sökte lägenhet t.o.m. besök av hälsovårdsnämnden, för att eventuellt få lägenheten i Landala bedömd som olämplig att bo i för små barn. De tyckte inte att det var så, vad de sa till bostadsförmedlingen vet vi inte, men en tid efteråt blev vi erbjuden denna tvåa. Det var helt underbart att få flytta in där det fanns varmvatten och badrum och ett rum mer. Tvättmaskiner fanns i källaren, såna bekvämligheter var man inte van vid, vi tyckte vi kommit till paradiset.

Harry som började arbeta på Apotekarnas Droghandel i december 1954 var kvar där tills han i januari 1959 befordrades till föreståndare till deras fabrik Adaco AB, där han blev kvar även sedan fabriken övergått i privat ägo och fått annat namn, Adekema.

Själv var jag mesta tiden hemma med mina barn, men försökte också tjäna lite pengar genom att städa kontor på kvällarna. På Adaco och Meda, båda dotterbolag till Apotekarnas Droghandel, jobbade jag ett par år. 31 augusti slutade jag där, då var det en dryg månad kvar tills jag skulle få vårt tredje barn. Eftersom det tillstötte komplikationer under sista tiden blev jag inlagd på Sahlgrenska KK den 8 oktober. Det var ju Tommys födelsedag, som vi lyckligtvis hade firat dagen före. Även denna gången gick förlossningen bra och gosse nummer tre hade sett dagens ljus.

Han hade till skillnad från sina bröder ljus hårfärg och var också han väldigt söt. Det finns nog inget som kan jämföras med den lyckokänsla man har när man fött ett välskapt barn.

12 oktober 1962 kl. 04.00 gjorde han sin entre. 3630 g tung och 51 cm. lång. Döptes i Hunnebostrands prästgård till Harry Mikael Faddrar Ann-Britt och Bertil Tillberg.

Våra tre pojkar är alla födda på fredagar, en på 40, en på 50 och en på 60-talet (Våra barnbarn kom på 70, 80 och 90-tal).

Även om Tommy och Ronny var glada åt sin lillebror, var det nog ibland jobbigt för dem att alltid få ta hänsyn till honom. Vår lägenhet var bara på 44 m² så det blev inte mycket utrymme för dem

att få lite avskildhet. Tursamt nog hade båda mycket lätt att lära så de klarade ändå av sina läxor och fick bra betyg. Tommy tog både real och studentexamen, medan vi bodde kvar på Stuxbergsgatan. Ronny som hunnit bli 14 år innan vi flyttade gick det också bra för i skolan, han fick ofta beröm av lärarna.

Visst önskade man att man haft större plats för allas skull, men bostadsbristen var fortfarande stor och ekonomin inte så lysande. Pojkarna klagade emellertid aldrig, en tid sålde de GT på söndagarna för att bättra på veckopengen. Själv försökte jag väl dra mitt strå till stacken genom att ta städjobb på kvällarna. Harry sålde under ett par år försäkringar och gjorde på så vis lite extraförtjänster. På sitt ordinarie arbete jobbade han också en del övertid.

I mitten på 60-talet tog det fart på byggandet för att avhjälpa den värsta bostadsbristen. Första jan. 1968 lyckades vi få en lägenhet på tre rum och stor hall som Harry senare gjorde om till rum som Mikael skulle ha till sitt.

Harry som arbetat på Adekema i många år, måste på grund av allergi (eksem) sluta där 1985.

Han blev då efter en tids sjukskrivning föreslagen pensionering, men tyckte själv att det var alldeles för tidigt. Eftersom han bara var 57 år, ville han gärna arbeta några år till.

Under sin tid på Adekema hade han kommit i kontakt med ägaren till Grazette, en firma som tillverkade hårvårdsmedel. Denna fabrik behövde anställa en verkmästare och Harry fick en förfrågan om han kunde tänka sig att arbeta där, ett erbjudande som han tackade ja till. Harry var ganska bra från allergi några år, men tyvärr var det något också på detta arbetet som orsakade eksem och senare även astma. 1991 blev han återigen sjukskriven tills han pensionerades 1993, han var då 65 år.

Själv pensionerades jag 16 juli 1993, två månader före min 65 årsdag. Jag hade då arbetat på Kronans Droghandel, ett läkemedelsföretag som distribuerar medicin till apotek och sjukhus, i 21 år. Först som kontorsstäderska, sedan i köket och de sista 14 åren på lagret med order, returer och läkemedelsprover.

När jag nu skriver detta har vi varit pensionärer i snart sju år, Tiden har gått otroligt fort tycker vi båda. Fem månader om året tillbringar vi i vårt kära Hunnebostrand, där vi alltid har något att göra. Än är vi inte för gamla att bada och sola och så har vi ju vår båt, som vi gör små turer med.

Harry som är mycket händig med allt, gör också själv alla reparationer som behövs på huset.

Tillsammans med Ann-Britt, som hyr en liten lägenhet i Hunnebostrand, där hon bor sommartid, gör vi långa promenader för att hålla oss i form. Vår trädgård är inte stor, men lite arbete får man ju ändå lägga ner för att där ska se bra ut.

Ibland får vi besök av våra kära barn och barnbarn, ja, även vårt första barnbarnsbarn har vi haft glädjen att se hos oss.

Vi hoppas att vi ska ha ork, att kunna ha huset kvar än i många år.

HARRY och INGALISA

På LISEBERG

TOMMY THÖRNQVIST

Från 8 månader till 7 års ålder

RONNY THÖRNQVIST

Från 5 månader - 5 år

Tommy 6 år Ronny 6 mån.

Tommy och Ronny på promenad

Tommy och Ronny i vårt hem
på Stuxbergsgatan

Hos mormor och morfar
i Hunnebostrand

På Stuxbergsgatan
Julen 1958 eller 1959

TOMMY OCH RONNY

I mormor och morfars trädgård
Cykel är en present från
morbror Bengt

Ett parti schack hos mormor
och morfar

I Hunnebostrand utanför grannhuset
vid vår första bil, en Renault

Hos fotografen
Tommy 10 Ronny 5 år

MIKAEL THÖRNQVIST

Från 3 månader till
4 år

BRÖDERNA TOMMY RONNY MIKAEL THÖRNQVIST

Hos mormor och morfar på
Mikaels dopdag

Ronny 9år Tommy 14 år
Mikael 5 månader

På Stuxbergsgatan
Juli 1963

Ronny Tommy
Mikael
på Tjörn
sommaren 1964

Bröderna Thörnqvist

Ronnys 40 årsdag

Tommy som gått teknisk linje på gymnasiet och var ingenjör hade sökt och kommit in på Televerkets (nuvarande Telia) skola i Stockholm. Det var många sökande som fick genomgå olika prov och tester där Tommy var en av dem som klarade sig bäst.

Efter en tids teoretiska studier fick han praktisera på olika platser i landet, även här i Göteborg. Efter ungefär 2,5 år var utbildningen klar och var garanterad jobb på Televerket. Innan han kunde börja arbeta där ville dock militären ha ett ord med laget. Sin militärtjänst gjorde han på Gotland.

Efter muck var det dags att börja tjäna pengar. Lönen var ju ganska bra från början eftersom han hade bra utbildning.

Han hyrde snart egen lägenhet i Pixbo i Mölndal. Vid samma tid hade han träffat en tjej från Skåne som blev sambo med honom. Hon hette Ann Petrow. De gifte sig sommaren 1972. Anna Maria deras första barn kom till världen 23 dec. samma år..

Fyra år senare föddes Lars Peter den 27 okt. Familjen bodde även de på Smyckegatan inte långt från oss. så vi hade nära till våra goå barnbarn. Jag passade dem ofta så det var bra att vi bodde så nära varann. När de blev lite större tog Maria med lillebror och sprang hem till oss. Vi tyckte ju väldigt mycket om varandra och ville gärna träffas.

Tyvärr höll inte Tommys och Anns äktenskap utan det blev skilsmässa efter ungefär 10 år. De kom överens om delad vårdnad och skulle bo i närheten av varandra, men det fungerade inte så länge. Ann flyttade med Maria till Skåne. Lars som var fyra år stannade hos Tommy. Det kändes hemskt att inte få träffa Maria som jag haft hand om ganska mycket och tyckte så mycket om. Jag försökte hålla kontakt genom brev och presenter men fick sällan gensvar. Tommy gjorde allt för att få träffa sin flicka, men det blev nästan alltid problem.

Tommy och Lars bodde kvar på Smyckegatan än en tid. Senare blev det flytt till Annedal sen Tommy träffat Linda och efter en tid blivit sambo med henne. Hon hade också en liten son, Peter.

20 april 1984 föddes deras flicka Jenny Rebecca Marie. Hon var ganska liten när familjen senare köpte radhus på Kupeskärsgatan i Västra Frölunda. Tommy och Linda gifte sig midsommarafton 1985.

När jag skriver detta bor de fortfarande kvar med Rebecca medan Lars och Peter flyttat till egna lägenheter.

Tommy jobbar fortfarande kvar på Telia, där han haft olika befattningar, oftast på chefsnivå.

Tommy och Ann
Bröllop sommaren 1972
i Hunnebostrand

Bröllopsvittnen
Ronny och kusin Susanne

Maria

Lars och Maria

Maria på dopdagen
med farmor och farfar
som även var faddrar

På Kvarnberget i Hunnebo-
strand. Midsommar 1973.
Maria med mamma Ann, Ally,
Inga-Lisa, Mikael och Harry.

Maria och lillebror
Lars
I Stensjö hos Gamla-
farmor.

Brudparet Linda och Tommy Thörnqvist
midsommar 1985

Tommy och Linda Thörnqvist
med barnen Lars Peter och Rebecca

Maria 14 år

Lars, Rebecca och Peter
Ann-Britts sommarstuga i Sorunda
maj 1990

Peter Maria Lars Rebecca
sommaren 1984

Ronny som var 14 år när vi flyttade till Västra Frölunda gick sista åren i grundskola på Tynneredsskolan. På Schillerska gymnasiet gick han naturvetenskapliga linjen. Han tog studentexamen 1973. Tyvärr måste han direkt därefter inställa sig i Sollefteå, där han skulle göra militärtjänst. Det var han inte så glad åt, inte hans fästmo heller. Han var förlovad med Annika som var ett par år yngre än Ronny. När han muckat var det meningen att han skulle läsa på universitetet men först ville han jobba en tid och började arbeta på ett läkemedelsföretag, Kronans Droghandel (KD) som lagerbiträde. Jag hade då arbetat där i tre år, först som kontorsstädeska^(r), sedan i köket. På KD ville de gärna ha Ronny kvar men lyckligtvis gjorde han som det var planerat och började studera på Handelshögskolan. Som färdig civilekonom fick även Ronny anställning på Televerket (Telia). Han och Annika hade då flyttat ihop och hade lägenhet på Smyckegatan, alldeles i närheten av vår bostad. Nu var det bara Mikael som bodde kvar hemma så nu var vi verkligen inte trångbudda längre^(g). Ronny och Annika bröt sin förlovning efter några år, jag vet inte exakt när. Ronny träffade sedan Halina som kom från Polen men varit i Sverige i några år. De bodde kvar på Smyckegatan till 1983, flyttade då till ett radhus i Balltorp, Mölndal. 23 februari 1984 föddes deras första barn, Michaela Josefin. Knappt 16 månader senare kom Nathalie Angelika. Familjen bor fortfarande i Balltorp men nu i ett större radhus inte så långt från det första. Ronny arbetar ännu kvar på Telia, där han liksom Tommy har och har haft olika chefsbefattningar. Ronny och Halina gifte sig 8 december 1989.

På kalas hos Ronny och Halina.
Från vänster:
Katarina, Ann-Britt
Lars, Mikael, Linnea,
Linda, Tommy, Inga Lisa,
Harry och Halina.

Brudparet Ronny och Halina
Thörnqvist
Vigsel i Mölndals kyrka
8 december 1989

Michaela och Nathalie
julen 1985

Michaela och Nathalie
hos farmor och farfar

Ronny och Halina
i sitt hem i Balltorp

Michaela och Nathalie med mamma Halina

Michaela Nathalie
Julen 1986

När vi flyttat till Smyckegatan var området inte helt färdigbyggt och någon skola för lågstadiet fanns inte då. De större barnen fick gå i Kannebäck eller Tynneredsskolan, men dit var det ganska långt så de mindre barnen kunde inte skickas dit. När Mikael började första skolåret hösten 1969 fick hans klass den allra första tiden använda en lägenhet som skollokal, medan det byggdes en paviljong alldeles i närheten av den tomt där senare Grevegårdsskolan uppfördes.

I den sistnämnda gick Mikael mellan och högstadiet.

Mikael som kunde både läsa, skriva och räkna när han började i skolan hade kunnat, efter att ha genomgått en test, fått hoppa över en klass, enligt rektorn var det nödvändigt att han gjorde det, för att det inte skulle bli tråkigt för honom. Harry och jag tyckte ändå att det var bättre att han fick gå kvar hos de kamraterna han hade, än att börja i en ny klass med för honom okända barn. Så blev det också trots att rektorn tyckte att vi gjorde fel.

Efter tre år i Majornas gymnasium på naturvetenskaplig linje tog

Mikael studentexamen 1981. Sen ansåg Mikael att det fick vara nog med studier för hans del och ville börja att arbeta istället. Jag, hans mor som visste hans kvalifikationer, lyckades dock övertala honom att söka till universitetet. Han läste där systemvetenskaplig linje i tre år. Han studerade fortfarande när Harry och jag flyttade från Smyckegatan, där det från att ha varit ett bra ställe att bo, blivit allt stökigare och otrivsammare. Ronny lyckades genom bekanta skaffa oss en lägenhet i Högsbo, en fyrarummare hos en privat hyresvärd. Mikael hade då hyrt studentbostad på Tunnländsgatan i Kaverös, så han kom aldrig att bo med oss på Tvärhandsgatan 12.

När det sedan var dags för honom att göra värnplikten behövde han inte som sina bröder, åka så långt från hemorten utan gjorde utbildningen på LV6 i Kviberg. Han kunde därför tillbringa kvällar och nätter i sin egen bostad, vilket jag antar att han var ganska nöjd för. På Chalmers hade han nämligen träffat en flicka som blev hans käresta. Hon hette Katarina och var ett par år yngre än Mikael.

Efter muck arbetade Mikael på ett dataföretag i centrala Göteborg i nio månader men trivdes inte så bra där utan bytte arbetsplats. Började då på det stora företaget Ericsson.

Mikael och Katarina höll fortfarande ihop och 13 juli 1988 ringde bröllopsklockorna för dem. Bröllopsresan deras varade i hela sju månader. De besökte Kina, Taiwan, Thailand och Indonesien. Vi hade köpt en världskarta och satt upp på väggen, så att vi kunde följa deras resa och se var de befann sig. De ringde rätt ofta och skickade många brev och kort. Det är klart att vi föräldrar var oroliga ibland, allt gick emellertid väl och i februari 1989 kom de hem igen.

De bodde sedan en tid i Kortedala innan de bosatte sig på Modulatorsgatan i Västra Frölunda

25 augusti 1990 föddes Anna Elin Elisabeth deras första barn.

Flicka nummer två Gunda Linnea Emilia kom till världen 6 januari 1992.
Sommaren samma år flyttade de till radhus på Korsåsliden i Västa Frölunda.

Harry och jag hade nu åtta barnbarn och var naturligtvis väldigt glada åt dem alla. Vi trodde inte att vi skulle få flera men lyckan blev stor när vi ännu en gång fick glädjas åt en liten ny Thörnqvist.

8 september 1999 blev Elin och Linnea storsystrar åt Arvid Robert Sebastian. Mikael är fortfarande anställd hos Ericsson men när jag skriver detta är han pappaledig och hemma och sköter Sebastian som nu är sju månader.

Mikael arbetar ändå ibland några timmar om dagen och då brukar vi få låna Sebastian.

Brudparet Katarina och Mikael Thörnqvist
Vigsel i Tuve kyrka 13 juli 1988

Katarina och Mikael
hemma igen från den
7 månader långa
bröllopsresan som gick
till Kina, Taiwan, Thailand
och Indonesien

Elin i soffan
hos mamma och
pappa

Linnea hos farmor och farfar

Vårt yngsta barnbarn

Sebastian

Syskonen Linnea, Elin och Sebastian Thörnqvist

Tommy och Linda
Vigsel i Skansen Lejonet
Göteborg midsommar 1985

Ronny och Halina
Vigsel i Mölndals k
kyrka 8 dec. 1989

Mikael och Katarina
Vigsel i Tuve kyrka 13 juli 1988.
Brudnäbbar: Michaela, Nathalie och Rebecca Thörnqvist

STUDENTEXAMEN
BRÖDERNA THÖRNQVIST

TOMMY
1967

RONNY
1973

MIKAEL
1981

Studentexamen 1995

Lars Thörnqvist

Tack

Ett stort tack för att ni kom på min studentfest, och tack för alla de fina presenterna som jag fick. Hoppas att ni hade lika roligt som jag. För mig blir det en dag att minnas.

MVA
Lars Thörnqvist

Studentexamen 1999

Peter Torverud Thörnqvist

Eftersom åldersskillnaden mellan min syster Ann-Britt och mej är hela sex år, blev det ju inte så att vi lekte med varandra som barn, inte heller var vi mycket tillsammans i ungdomen, utan var och en hade egna kamrater och Ann-Britt hade väldigt många. Sista skolåret gick hon hos farbror Karl som var lärare i Gullaskruv, Småland. Att hon var där berodde på att Karl och hans fru Ruts son, Stig studerade på annan ort, Nybrö tror jag att var, och kom hem bara på loven. De tyckte väl att det blev tomt efter honom och ville gärna ha ett barn i huset. Eftersom Ann-Britt själv ville följa med dit gick mina föräldrar med på det.

När Ann-Britt sedan jobbat några år i Hunnebostrand, tog hon anställning i Nynäshamn där moster Greta med familj bodde. En tid arbetade hon också i Lödöse. 1946 blev jag erbjuden jobb i Stockholm men eftersom jag hade min älskling i närheten av Hunnebostrand, ville inte jag flytta. Ann-Britt som alltid var pigg på nya äventyr, tog jobbet i stället. I många år arbetade hon som affärsbiträde tills hon började på postgirot, där hon var kvar tills sin pensionering. I Stockholm träffade hon också en trevlig Söderkis. Bertil Tillberg hette han som skulle bli hennes man. De vigdes 12 augusti 1950 i Hunnebostrands prästgård, Bröllopsvittnen var Harry och jag. På 80 talet firade vi fyra, många semestrar tillsammans och hade mycket roligt. Vi reste mest i Norrland och Norge. Hösten 1988 när jag fyllde sextio år var vi på Öland. Då blev det dubbelt firande, (den) socialdemokraterna vann stort i valet den 18 september och jag fyllde 16:de. Ann-Britt och Bertil hade under en lång tid en sommarstuga i Sorunda, några mil från Stockholm. Där trivdes de bra och vistades de flesta helgerna där, från vår till höst.

Ann-Britt blev tyvärr ensam 3 mars 1990 då Bertil dog efter en tids sjukdom. Det blev en svår tid för henne, ^{och/} eftersom de inte hade några barn hade hon ju ingen i närheten som kunde ställa upp och hjälpa henne. Hon beslöt att flytta till Göteborg och lyckades byta till sej en lägenhet i Guldheden. Hon har också en etta i Hunnebostrand där hon vistas sommartid. Saknaden efter Bertil har hon inte kommit över och lär väl aldrig göra det heller, men livet måste trots allt gå vidare.

Ann_Britt har alltid varit en omtänksam och generös person. Våra barn har fått många fina presenter av henne och Bertil. Alla kofimer och hon ihåg på födelsedagar, och andra bemärkelsedagar.

I HUNNEBOSTRAND

Så här ser man ofta Ann-Britt,
stickande på en tröja till syskon-
barnen eller numera till mina och
Bengts barnbarn.

Ann-Britt och Bertil

Ann-Britt och Bertil

Ann-Britt och jag
1938

Brudparet Ann-Britt Dahlin
Bertil Tillberg
Hunnebostrands prästgård 12 aug.1950

Ann-Britt
i olika åldrar

På balkonggn
Paternostervägen 26
Johanneshov

Bertil och Ann-Britt
i Hunnebostrand

Bertils 50 årsdag
IngaLisa, Ann-Britt,
Harry och Bertil syns
här på bilden

Promenad på
Avenyn
Göteborgs
paradgata
Ann-Britt,
Tommy, Inga-

Ann-Britt och Bertil med
Tommy och Ronny i Hunnebostrand

Paret Tillberg i Harrys båt, njutande av
härlig tur i Hunnebostrands vackra skärgård
en semesterdag i juli 1987

Systrarna Ann-Britt och IngaLisa i Stockholm
april 1997 för att fira Ann-Britts 75 årsdag

Kaffet är urdrucket, kakorna slut. Ann-Britt ser nöjd ut
ändå, men själv funderar jag nog på, om jag ska be Harry
ordna fram lite mer kaffe med tilltugg
I vårt hus, Hunnebostrand sommaren 1997

Harry och Inga Lisa på besök hos
paret Tillberg i deras sommarstuga
i Sorunda. Harry, Ann-Britt och Inga Lisa
är de som slöar.

Här firas Inga Lisas 60 årsdag på ett
vandrarhem i Nybro. På bilden från vänster:
Ann-Britt, Bertil och Inga Lisa

Hos Ann-Britt och Bertil Tillberg Johanneshov
Nyår 1988

Bertil, Harry och Ann-Britt

Hos Ingalisa och Harry Västra Frölunda
Påskafton 1989

Katarina, Ann-Britt och Bertil

Bengt fick ju som alla arbetarbarn, börja jobba direkt efter skolan. Hans lärare ansåg att han borde få studera, eftersom han hade "läshuvud". Möjlighet till studier för barn i vanliga familjer var helt uteslutet, De som hade det bra ställt ekonomiskt lät sina barn läsa vidare, även de som var helt obegåvade, men barn till arbetare fick också de bli arbetare. Studielån och bidrag fanns inte då. Bengt började som springpojke i Hellners bageri, Hunnebostrand och lärde sej där så småningom till bagare. Bengt var musikalisk, fick redan i 4årsåldern sitt första dragspel som han snart kunde spela på. Sedan hade han flera dragspel, det var det instrument han gillade bäst. Han spelade också esskornett i Hunnebostrands hornmusikkår, där han lärde sej läsa noter. I 21 årsåldern var det dags att göra militärtjänst. Jag minns att det talades om att Bengt skulle försöka att fortsätta i armén som musiker, men efter en tid i lumpen var det inte aktuellt längre, militärlivet var inget för honom, det fick bli bageri i stället. Han jobbade i Borås, senare i Tvärred i Västergötland där han en tid var förlovad. Det tog emellertid slut och då återvände han till Bohuslän. Där blev det jobb i Lysekil, Kunghamn och Hunnebostrand. Som jag berättat förut gifte Bengt och Ally sej 1961 och flyttade något år senare till Munkedal. Arbetsplatsen där var Blomqvist bageri, enligt honom själv, det bästa ställe han arbetat på. Under tiotalet år hade vi tre syskon, våra föräldrars hus tillsammans, så då tillbringade vi sommartid nästan alla helger med Bengt och hans familj. 1978 köpte Harry och jag, Bengts del i huset och efter ytterligare tio år även Ann-Britts del. Efter många års slit som bagare började Bengt få värk och ryggont så han måste sluta med sitt yrke. Arbetsförmedlingen ordnade ett arbete på Kommunals fackförening i Uddevalla, så Bengt fick sedan pendla mellan Munkedal och Uddevalla. Tyvärr höll inte hans äktenskap utan det blev skilsmässa. Han flyttade då till en mindre lägenhet på samma ort. Han berättade att han inte kände sej bra och fick svårt att andas vid ansträngning. Vi visste inte då hur allvarligt det var eftersom han var ganska förtegen om sin sjukdom.

20 juni 1982 kom Bengt på besök till oss i Hunnebostrand. med sig hade han 7årige Patrik, som Bengt och Ally hade som fosterbarn när de var gifta. Patrik bodde fortfarande hos Ally och Bengt som var mycket fäst vid pojken, träffade honom ibland på helgerna. Jag ville att de skulle stanna på middag, vilket Bengt accepterade. Vi hade satt oss till bords när Bengt plötsligt tog sig åt hjärtat och föll ihop. Harry frågade hur det var men Bengt kunde inte svara. Han dog i Harrys armar innan ambulansen kom. Det var fruktansvärt att se sin bror dö. det är något man aldrig kan glömma. Dödsorsaken var hjärtinfarkt. Bengt blev bara 58 år.

Bengt Dahlin

Nybildad hornmusikkår

Från vänster: Ledaren Gunnar "Primus"
Olsson, Jens Qvant, Douglas Alexandersson,
Jan-Erik Hagström, Karl-Inge Karlsson,
Rune Östergren, Jan Jansson,
I främre raden: Nils Nilsson, Kåre Svensson,
Malte Hagström, Nils Törnkvist och
Bengt Dahlin.

Med dragspelet hemma
hos mor och far.

Ronny och Bengt spelar schack

Syskonen Ann-Britt, Bengt Ingalisa
Dahlin 1944

Bengt och svåger Bertil
Tillberg

Bengt och Tommy

Kockängen Hunnebo-
strand 1957
Ronny, Bengt, Tommy,
Mamma och jag

Bengt med mina två äldsta
pojkar, Tommy och Ronny
Som han gärna tog hand om och
lekte med. 1955

Här med sin första Volkswagen 1957

Sommaren 1964

Badutflykt till Haby, Ramsvik
Från vänster: Bettan, Allys dotter,
Mamma med Suzanne i knät, Ally, Bengt
Karlsson en granne, Jag med Mikael och
Ronny samt längst fram Kerstin, Allys
dotter

Sommaren 1966

Mikael i sin mammas knä, mamma
Anna, Bengt och Suzanne

Julen 1966

I mammas kök
Ally försöker mata Suzanne som
sitter i mammas knä, Mikael och Ronny
sist jag.

Julen 1966

Kusinerna Suzanne och Mikael

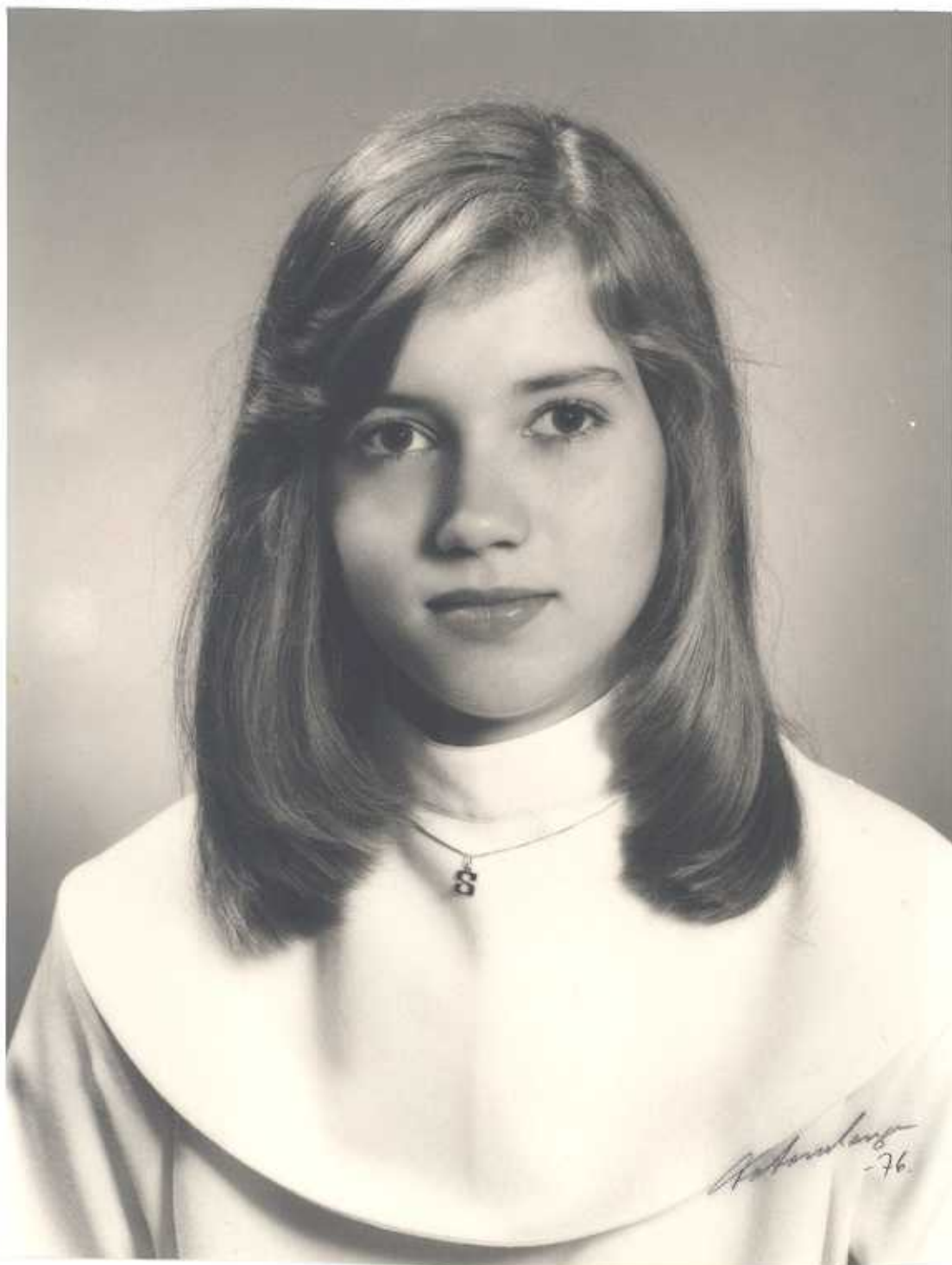
Ally och Bengt Dahlin
Bröllop augusti 1961

Suzanne Dahlin
2 år

Suzanne
i ettårs-
åldern

Suzanne
Munkedals lucia
1976

Harrys farmor Klara Törnkvist på 80 årsdagen
25 nov.1960.Dagen firades hos Gunda och Arvid
son och sonhustru i Stensjö

Harrys farföräldrar med åtta av sina barn
en jul omkring 1920.Mellan Karl och Klara Törnkvist sitter sonen
Gunnar.Till vänster om honom Arvid.Till höger om Klara,sonen Knut
döttrarna Gunda och Maria(Maja),vid granen Elsa.Stående:Birgitta och
Harry d.ä. Till vänster om Arvid sitter Klaras bror,Gerhard.
Yngste sonen Villy var ej född då bilden togs.

Hos Harrys föräldrar Gunda och Arvid, kände jag mig från första stund alltid välkommen och vi kom alltid bra överens. Arvid som var stenhuggare måste i 50års åldern sluta att arbeta, på grund av svårt hjärtfel. Det blev sedan ganska svårt för dem att klara sig ekonomiskt, men man hörde aldrig att de klagade. Speciellt Gunda hade alltid gott humör, trots att det nog inte alltid var så lätt. När de bodde i Hunnebostrand tillhörde de betelförsamlingen där men sedan de flyttat tillbaka till Stensjö, bytte de till Pingstförsamlingen i Kungshamn.

Det var nog deras gudstro som hjälpte dem, för även när det såg som mörkast ut, var de övertygade om att allt skulle ordna sig bara de bad till Gud och nog såg det ut som de hade rätt.

Harrys bror Sten började, när han var färdig med skolan, lära till kock på en restaurang i Kungshamn. Efter 4-5 år flyttade han sedan till Göteborg och arbetade också där som kock de första åren. Han gifte sig med Berit, som var från Kungshamn, i januari 1955. De fick tre barn, Sten-Olof, Susanne och Bo, födda åren 1955, 1957 och 1962. Efter många år på restaurang, jobbade Sten sedan på Volvo tills han 1988 blev svårt sjuk i cancer. Tyvärr avled han av sin sjukdom. Han var född 11 december 1935 och avled 29 september 1989, så han var inte fyllda 54 år när han slutade sina dagar.

Elvy som var äldst av syskonen är född 22 november 1925. Gift med Bertil Hahne, fiskare från Tången, Kungshamn. De har tre söner Krister, Ulf och Sten-Erik, födda åren 1947, 1956 och 1960.

Gunda och Arvid bodde ibland vintertid hos Hahnnes, eftersom Stensjö ligger ganska ensligt och Arvid ofta var mycket sjuk. Han avled 3 mars 1967. Efter hans död, bodde Gunda i många år hos Sten som då var skild. Han hade vårdnaden om barnen som vid den tiden var små och behövde tillsyn. På så vis hjälpte de ju varandra, Gunda tyckte inte om att bo ensam och Sten behövde hjälp med barnen och hushållet.

Gunda sålde 1988 huset på Stensjö till Sten. Hon hade då bott några år i lägenhet i Kungshamn. Huset ägs nu av Stens barn och använts som sommarbostad.

Gunda avled 13 oktober 1992 på sjukhemmet i Kungshamn. Hon blev 86 år.

TIMMERVIK STENSJÖ
GUNDA OCH ARVID THÖRNQVISTS HEM

FYRA GENERATIONER THÖRNQVIST
FARFARSMOR GUNDA FARFAR HARRY
FAR TOMMY MARIA

Sten och moster Adele'
1938

Stensjö 1962
Kusinerna Ulf Hahne
Sten-Olof och Susanne Thörnqvist
Ronny Thörnqvist
Sten-Erik Hahne

På väg till Slottskogen
Sommaren 1955
IngaLisa och Harry med Ronny i kärran
Sten och Berit

Jul hos Gunda och Arvid
1963

Från vänster:
Gunda, Harry med Mikael i knät
Anna Dahlin, Ronny och Tommy

Brudparet Elvy och Bertil Hahne
Vigsel i Tossene prästgård 3 augusti 1946

Bertil Hahne

Familjen Hahne
i sitt hem Fisketången
Kungshamn

Elvy
Här behövs verkligen gröna fingrar

Bröderna
Ulf Krister Sten-Erik

HARRYS FÖRÄLDRAR
GUNDA

ARVID THÖRNQVIST

DERAS HUS I STENSJÖ

GUNDA FIRAR SIN FÖDELSEDAG

ARVID OCH

GUNDA I SITT HEM

Arvid och Gunda Thörnqvist
med yngste sonen Sten
i vitsippsskogen våren 1938

Gunda och Arvid
med barnbarnet Tommy
sommaren 1949

På bilden till höger:
Arvid och Gundas barnbarn
Ronny och Tommy Thörnqvist
Krister Hahne

I mitten: Ulf Hahne, Sten-Olof Thörnqvist
Sittande: Sten-Erik Hahne, Bo och Susanne Thörnqvist
Yngsta barnbarnet Mikael Thörnqvist ej med på bilden
Julen 1962

Elvy och lillebror Harry
på spark som deras pappa
gjort åt dem vintern 1930

Vid badplatsen i Stensjö
Gunda och barnbarnen
Krister, Tommy och Ronny
+ IngaLisa

HARRYS BROR STEN THÖRNQVIST

STEN OCH BERIT
MED DE TVÅ ÄLDSTA
BARNEN STEN-OLOF OCH
SUSANNE

STEN-OLOF

SUSANNE

Susanne Thörnqvist

Bo Thörnqvist

Ateljé Hällén

Yngste sonen Bosse

STEN-OLOF och GUNNEL THÖRNQVIST

SUSANNE och JONNY MAGNUSSON

BO och ANNE THÖRNQVIST

Harrys morfar
Karl Viktor Augustsson

Sönerna: Sven och Hildemar Karlsson

Harrys morfar
med äldste sonen
Hildemar

Dotter Annie

Dotter Astrid

Dotter Gunda

Dotter Karin

Juli 1907

Karl Viktor Augustsson
med hustru i andra äktenskapet
Selma, mor till Karin

Hindemar och Adele Karlsson

Sven och Elsa Karlsson

Annie och Helge Bergman

Arvid och Gunda Thörnqvist med barnen Elvy och Harry utanför sitt nybyggda hus år 1930

Arvid

Gunda

Gunda med dotter Elvy
Adele och Hildemar Karlsson
Karl och Selma Augustsson
Med sin dotter Karin
pojke okänd.

Astrid Beckmann
Adele och Hildemar
Karlsson

Helge och Annie Bergman
Utanför sitt sommarhus

Gunda och Arvid Thörnqvist
okänd, Hildemar och Adele
Karlsson, Annie och Helge
Bergman, okänd, Stående:
Sven Karlsson

Astrid Beckmann

Astrid Beckmann

Arvid Beckmann

Astrid

Arvid Beckmann

Sonen Karl Beckmann

Sonhustru Inga Beckmann
med barnen Yvonne och
Frank

Yvonne och Frank Beckmann

Gunda Thörnqvist Astrid Beckmann Hildemar Karlsson

Astrid Beckmann Helge Bergman Sven Karlsson

Stående: Astrid Beckmann
Arvid Thörnqvist, Sven Karlsson,
Maja Hilmersson.
Sittande: Gunda Thörnqvist,
Annie Bergman, Gunda Mattsson.

OBS! När kortet togs hade
kvinnorna andra efternamn
eftersom det var före deras
giftermål.

Adele Karlsson,
Elsa Karlsson.
Sven Karlsson,
Hildemar Karlsson,
Arvid Beckmann.
Sittande: Annie
Bergman, okänd kvinna
Längst fram:
Helge Bergman.

Harrys Farmor Klara

Farmor med fem av sina barn.
Från vänster: Willy, Birgitta, Harry d.ä., Elsa och Knut.
Arvid saknas på bilden. Maja, Gunnar och Gunda avlidna
då fotot togs.

Harrys föräldrar Gunda och Arvid i ungdomens dagar.

Gunda och Arvid i trädgården Stensjö.

Deras yngste son
Sten.

Harrys faster Maja, far Arvid, farbror Knut
och Farfar Karl.

Harrys Farmor och Farfar med sonen Willy,
dotter Birgitta, sonen Harry d.ä. sonen Arvid,
sonhustru Gunda och barnbarnen Harry och Elvy.

SJU GENERATIONER

Johan Julius Stensson

Kristina Mathilda

Deras dotter Klara

Hennes son Arvid

Hans son Harry

Hans son Tommy

Hans dotter Maria

Hennes son Linus

MINA KUSINER PÅ
MAMMAS SIDA

ÅKE BERGMAN

MARGARETA OCH LENNART
ERIKSSON

ÅKE

MARGARETA

JAN BERGMAN

IRENE OCH VIOLA BERGMAN

ROLF ANNA-LISA JAN BERGMAN

MINA KUSINER PÅ PAPPAS SIDA

STIG DAHLIN

ROLF

JACK

REINERT OLSSON

Renault CV4

O 53297

Första bilen 1957

MG Midget

O 58651

Vår andra bil 1959

Ford 12 M

Ø 81362

Tredje bilen 1961

Vauxhall Victor
OA 55259 1966
Fjärde bilen

Vauxhall Viva
OB 2907
Femte bilen
1970

Vauxhall Viva Grön
CKC 205
Sjätte bilen
1975
Saknar foto på den.

Vauxhall Viva röd

BAN 910

Sjunde bilen

1975

Saknar foto på den.

Ford Granada

KFH 932

Åttonde bilen

1982

Nissan

Blue Bird

MCC 408

Nionde bilen

1987

Nissan
Blue Bird
OOK 999
Tionde bilen
1995

Vår båt
Flipper 1972
års modell
inköpt av oss
1986

Oskar Dahlin död

Förman Oskar Dahlin, Hunnebostrand, avled på lördagen efter att ha varit vid ohälsa under en lång tid. Den avlidne som var född i Hunnebostrand var vid sin bortgång 63 år gammal. I unga år kom han med »i berget» där han fick lära sig att hugga sten och han blev en dugande yrkesman. Under många år arbetade han inom byggnadsstensbranschen. Under senare år var Dahlin anställd hos Skandinaviska Granit AB på arbetsplatsen Lekholmen, Hunnebostrand där han arbetade på firmans kontor. Hans goda kunskaper om stenbranschen gjorde honom väl skickad för denna sysselsättning. Dahlins krafter togs även flitigt i bruk inom det kommunala och andra områden och han var bland annat ledamot av Tossene kommunalnämnd, Hunnebostrands municipalfullmäktige och Tossene socialnämnd. Under flera år var den nu framlidne kassör vid avd. 21 av Svenska stenindustriarbetareförbundet i Hunnebostrand och ledamot av fattigvårdsstyrelsen och sjukkasestyrelsen. Under senare år var han sekreterare vid avd. 159 Sotenäs av arbetsledareförbundet.

Oskar Dahlin

Inom arbetarrörelsen var Oskar Dahlin ett känt namn. I Folkets hus-styrelsen i Hunnebostrand var han styrelseledamot under flera år och under många år medarbetade Oskar Dahlin i tidningen Kuriren. Dahlin var en stillsamt humoristisk man som gjorde sig mycket omtyckt. Som närmast sörjande står maka, barn och barnbarn samt syskon.

Förman Oskar Dahlin, Hunnebostrand, avled på lördagen, 62 år gammal. Han har varit verksam inom det kommunala och municipala livet och var vid sin bortgång ledamot av Tossene kommunalnämnd, Hunnebostrands municipalfullmäktige och municipalnämnd samt var roteombud och medlem av Hunnebostrands arbetarkommun. Närmast sörjande är maka, barn och barnbarn.

Oskar Dahlin, Stenhuggeriförman Oskar Dahlin, Hunnebostrand, har avlidit i en ålder av 63 år. Kommunalt intresserad har han varit ledamot av Tossene kommuns och Hunnebostrands municipalsamhälles flesta institutioner. Han var född i Hunnebostrand och sörjes närmast av maka, barn, barnbarn och syskon.

I Hunnebostrands kyrka jordfästades i lördags förman Oskar Dahlin. Vid samlingen på Hotell Gästis, där de inbjudna välkomnades av värden, begravningsentreprenör Erik Finn, höll komminister Aigot Samuelsson ett minnestal. Han framhöll den bortgångnes redbarhet och pliktrohet. Efter samlingen i kyrkan utförde folkskollärare Stig Dahlin, Lenhovda, ackompanjerad av fru Annie Nordstrand, på violin Händels Largo. Jordfästningen förrättades av komminister Samuelsson, som även utförde begravningsmässan. Prestavardande var sjukkassexpeditor Waldemar Hansson och förman Erik Svartberg. Efter akten sjöng Hunnebostrands kyrkokör under ledning av fru Nordstrand "O hur ljuvligt vila de saliga". Gravsättningen skedde på Hunnebostrands kyrkogård, där en stor blomsterkörd nedlades. För de närmast anhöriga talade förre rektor Karl Dahlin, Växjö, och redaktör Hjalmar Dahlin, Uddevalla. Tossene kommuns krans nedlades av skeppsmäklare Carl Axel Carlsson och Hunnebostrands municipalsamhälle representerades av kommunalkassör Bertil Karlsson, som även nedlade kransar från Hunnebostrands arbetarkommun och Folkets hushörsningen. Avd. 159 av Arbetsledareförbundets krans nedlades av förman Erik Svartberg och från Stens avdelning 21 nedlade stenhuggare Olof Skoglund en krans. Skandinaviska Granit AB:s krans nedlades av förman Agne Waller. Från personal vid Skandinaviska Granits stenfördillingsverk vid Lekholmen nedlades krans av förman Alfred Moberg. Tossene allmänna sjukkassexpeditor representerades av förman Vilhelm Karlsson och för grannar talade fiskare Artur Alexandersson. De anhörigas tack för hedersbevisningen framfördes av värden.

Min älskade make
vår käre far och morfar

Oskar Dahlin

f. 19 juli 1897

har i dag stilla insomnat.
Djupt sörjd och saknad och i
ljusst och tacksamt minne be-
varad av oss, syskon, övrig
släkt och många vänner.

Hunnebostrand den 13/8 1960

ANNA

Ann-Britt - Bertil

Bengt

Inga-Lisa - Harry

Tommy och Rönny

Ditt minne är utan fläck
Du gav oss allt vi kunde be-
gära

Tung blir vår väg utan Dig
Ljuset kring Ditt minne har
vi kvar

Min älskade make
vår käre far och morfar

Oskar Dahlin

har i dag stilla insomnat. Djupt sörjd och saknad
och i tacksamt minne bevarad av oss, syskon, övrig
släkt och många vänner

Hunnebostrand den 13 aug. 1960

ANNA

Ann-Britt — Berril

Bengt

Inga-Lisa — Harry

Tommy o. Ronny

*Ditt minne är utan fläck
Du gav oss allt vi kunde begära
Tung blir vår väg utan Dig
Ljuset kring ditt minne har vi kvar*

INBJUDES

att övervara

BEGRAVNINGSAKTEN

I Hunnebostrands kyrka

Lördagen den 20 aug. 1960

kl. 14.30

ANNA DAHLIN

Samling sker å Hotell Gästis kl. 13.00

Om hinder föreligger v. g. m. tel. 504 50 senast torsdag

Min älskade make
vår käre far och morfar

Oskar Dahlin

har i dag stilla insomnat. Djupt sörjd och saknad
och i tacksamt minne bevarad av oss, syskon, övrig
släkt och många vänner

Hunnebostrand den 13 aug. 1960

ANNA

Ann-Britt — Bertil

Bengt

Inga-Lisa — Harry

Tommy o. Ronny

*Ditt minne är utan fläck
Du gav oss allt vi kunde begära
Tung blir vår väg utan Dig
Ljuset kring ditt minne har vi kvar*

INBJUDES

att övervara

BEGRAVNINGSAKTEN

I Hunnebostrands kyrka

Lördagen den 20 aug. 1960

kl. 14.30

ANNA DAHLIN

Samling sker å Hotell Gästis kl. 13.00

Om hinder föreligger v. g. m. tel. 504 50 senast torsdag

I Hunnebostrands kyrka jordfästes på lördagen förmannen Oskar Dahlin, Hunnebostrand. Vid samlingen på Hotell Gästis, där de inbjudna välkomsthälsades av värden begravningsentreprenör Erik Finn, höll komminister Algot Samuelsson minnestal. Han framhöll den bortgångnes redbarhet och plikttrogenhet. Efter samlingen i kyrkan utförde folkskollärare Stig Dahlin, Lenhovda, ackompanjerad av fru Annie Nordstrand, Händels Largo på violin. Jordfästningen förrättades av komminister Samuelsson, som även utförde begravningsmässan. Prestaverande var sjukkasseexpeditör Waldemar Hansson och förman Erik Svartberg. Efter akten sjöng Hunnebostrands kyrkokör under ledning av fru Nordstrand O hur ljuvligt vila de saliga. Gravsättningen skedde på Hunnebostrands kyrkogård, där en stor blomstergård nedlades. För de närmaste anhöriga talade förre rektor Karl Dahlin, Växjö, och redaktör Hjalmar Dahlin, Uddevalla.

Tossene kommuns krans nedlades av skeppsmäklare Carl Axel Carlsson och Hunnebostrands municipalsamhälle representerades av kommunalkassör Bertil Karlsson, som även nedlade kransar från Hunnebostrands arbetarekommun och Folkets husföreningen. Avd. 159 av Arbetsledareförbundet krans nedlades av förman Erik Svartberg och från Stens avdelning 21 nedlade stenhuggare Olof Skoglund en krans. Skandinaviska Granit AB:s krans nedlades av förman Agne Waller. Från personal vid Skandinaviska Granits stenförädlingsverk vid Lökhölm nedlades krans av förman Alfred Moberg. Tossene allmänna sjuk-kassa representerades av förman Vilhelm Karlsson och för grannar talade fiskare Artur Alexandersson. Bland kransarna märktes en från tidningen Kuriren. De anhörigas tack för hedersbevisningen framfördes av värden och akten avslutades med ps. 396: 5.

50 år fyller i dag stenhuggaren Oscar Dahlin, Hunnebostrand.

Jubilaren är född i Hunnebostrand, där hans fader också var stenhuggare. Redan som liten grabb fick Oscar följa med till berget och göra vad han kunde för det dagliga brödets förvärv. Med det skickliga handlag han äger lärde han sig snart stenhuggeriets olika finesser. Med tiden blev han en skicklig yrkesman och han har gjort många fina arbeten.

Intresserad av matematik som han är började han snart studera den mera invecklade räknekonsten och det tövade icke länge förrän han blev en respekterad stenräknare. Sedan flera år tillbaka tillhör han avd. 21 av Svenska Stenarbetareförbundets räkne- och tolkningskommitté, där han gjort många och goda insatser. Han har för sin avdelningsräkning varit med vid många underhandlingar och han har alltid haft sina kollegers bästa för ögonen och förfäktat deras krav på ett hedersamt sätt. I fackföreningen har han vidare under många år beklätt posten som kassör.

Vid sidan av de mera dagliga gärningarna har han också ägnat sig åt det kommunala livet. Han har bl. a. varit ledamot av Tossene kommunalfullmäktige, byggnadsnämnden, skolstyrelsen m. m. I föreningslivet har han nedlagt stort och gagnarikt arbete. I föreningen Kooperativ u. p. a. eller Folketshusföreningen har han varit styrelsemedlem och återvaldes vid föregående årsmöte till sekreterare.

Det han åtagit sig har han noggrant och punktligt utfört och ingen har haft någon anledning att klaga, tvärtom.

Han har också ägnat sig åt musiken och var på sin tid med och bildade Hunnebostrands arbetaremusikkår, vari han var en av stöttepelarna. Trots att denna musikkår upphörde slutade inte Oscar för det. Vid varje första majdemonstration är han med och blåser fanfarer till arbetets ära.

Inom den socialdemokratiska arbetarrörelsen har han också nedlagt ett gott arbete. Sedan en lång följd av år tillhör han Hunnebostrands soc.-dem. arbetarkommun, där han alltid verkat för kommunens bästa. Som ombud för Kuriren har han också gjort goda insatser och under någon tid har han också vikarierat på lokalredaktionen i Hunnebostrand.

Vår kära mor,
mormor och farmor

Anna Dahlin
* 14/4 1903

har i dag lämnat oss, syskon, övrig släkt och vänner i djup sorg och saknad.

Hunnebostrand 18/1 1967

Ann-Britt och Bertil
Bengt och Alice

Susanne

Inga-Lisa och Harry
Tommy, Ronny, Mikael

Ditt minne är utan fläck
Du gav oss allt vi kunde begära
Tung blir vår väg utan Dig
Ljuset kring Ditt minne har vi kvar

Jordfästningen äger rum lördagen den 28 jan. 1967 kl 12.30 i Hunnebostrands kyrka. De som önskar följa vår kära till det sista vilorummet inbjudes till Hotell Gästis kl 11.00, men torde godhetsfullt anmäla deltagandet till Hunnebostrands begravningsbyrå, tel. 6523/50416, senast torsdag.

Inbjudes och meddelas endast på detta sätt.

Vår kära mor,
mormor och farmor

Anna Dahlin
* 14/4 1903

har i dag lämnat oss, syskon, övrig släkt och vänner i djup sorg och saknad.

Hunnebostrand den
18 jan. 1967

ANN-BRITT och BERTIL
BENGT och ALICE

Susanne

INGA-LISA och HARRY
Tommy, Ronny, Mikael

Ditt minne är utan fläck
Du gav oss allt vi kunde begära
Tung blir vår väg utan Dig
Ljuset kring Ditt minne har vi kvar

JANUARI

18

ONSDAG

Hilda

Onsdag 18 - 1 / V 3 / 1967

Fru Anna Dahlin, Hunnebostrand, har avlidit i en ålder av 63 år. Hon var född i Hunnebostrand och maka till framlidne stenhuggerförman Oskar Dahlin. Närmast sörjande är barn, barnbarn och syskon.

Fru Anna Dahlin, Hunnebostrand, har avlidit i en ålder av 63 år. Hon var född i Hunnebostrand och maka till framlidne stenhuggerförman Oskar Dahlin. Närmast sörjande är barn, barnbarn och syskon.

*För alla bevis på varmt och innerligt deltagande
i vår stora sorg, vid vår kära mors*

Anna Dahlin

*bortgång, för hedersbevisningen och den vackra blomstergården vid hennes båt frambäres härmed vårt varma
och innerliga tack*

Barnen

Min innerligt älskade make,
vår käre far,
morfar och farfar

Arvid Törnkvist

* 24/7 1899

har i dag stilla lämnat oss,
syskon, svågrar och svä-
gerskor, Sionförsamlingen i
Hovenäset, övrig släkt och
vänner i outhärlig sorg och
saknad.

Stensjö den 2 mars 1967

GUNDA

Elvy och Bertil
Harry och Inga-Lisa
Sten och Berit
Barnbarnen

Skönt det är i kvällens
timma
Då all dagens oro dör
Att få Herrens röst för-
nimma
Som det sista ljud man hör
Skönt det är att sig få
gömma
Undan världens larm och
strid
Och som barnet ljuvligt
drömma
Hägnad utav Herrens frid

Jordfästningen äger rum i
Sionkapellet, Hovenäset, fre-
dagen den 10 mars 1967 kl.
14.00. De som önskar följa
vår käre till det sista vil-
orummet samlas i kapellet
men torde godhetsfullt an-
mäla deltagandet till Hun-
nebostrands begravningsbyrå
tel. 0523/504 16 senast ons-
dag. Efter gravsättningen
som äger rum på Tossene
kyrkogård inbjudes till Kom-
mungården, Tossene.

Inbjudes och meddelas en-
dast på detta sätt.

I Hovenäsets sionkapell jordfästes
på fredagen stenhuggare Arvid Törn-
kvist, Stensjö, Tossene. Samlingen
skedde i kapellet. Prestaverande var
stenhuggare Hildemar Karlsson, Ler-
bäck, och kabelmontör Sven Karlsson,
Strömstad. Som ingångsmusik spelade
fru Emy Bäckman, Hunnebostrand,
Preludium av F. Chopin varefter kö-
ren sjöng När min resa är slut. Jord-
fästningen förrättades av pastor Arne
Karlsson, Hovenäset. Kören sjöng
Ofta går min tanke varefter fruarna
Emy Bäckman och Edith Simonsson,
Hunnebostrand, sjöng Skönt det är
i kvällens timma varefter pastor
Karlsson sjöng Jag har hört om en
stad, Kransnedläggningen ägde rum
i kapellet och tal hölls av herr Harry
och Sten Törnkvist, Göteborg, sten-
arbetare Harry Törnkvist, Hunnebo-
strand, fru Helena Månsson och förre
smedenästaren G. Stenason, Ulebergs-
hamn, pastor Sune Snällfot, Hovenä-
set, stenhuggare Hildemar Karlsson,
pastor A. Karlsson, herr Axel Petters-
son, Hunnebostrand, och Tony Pet-
tersson, Stensjö. Bland kransarna
märktes en från sionförsamlingen på
Hovenäset. Som utgångsmusik spela-
des Sorgmarsch av Chopin. Gravsätt-
ningen skedde på Tossene nya kyrko-
gård. Efter samlades gästerna på
Tossene kommungård där värden en-
treprenör Erik Finn, Hunnebostrand,
och pastor F. Snällfot talade. Kören
sjöng Tack min Gud. De anhörigas
tack frambars av värden.

*För alla bevis på varmt deltagande vid min älskade
makes, vårt kära far*

Arvid Törnkvist

*bortgång, för hedersbevisningen och den vackra blom-
stergårdens vid hans bår, frambares härmed vårt varma
och innerliga tack*

Vår kära

Gunda Törnkvist

* 28/4 1906

har idag gått hem till Gud.
Sörjd och saknad av oss, syst-
rar, övrig släkt och vänner
samt Betaniaförsamlingen i
Kungshamn.

Kungshamn
den 13 oktober 1992

**ELVY och BERTIL
HARRY och INGALISA**

**Barnbarn
Barnbarnsbarn**

*Ditt hjärta som klappat så
varmt för de Dina
och ögon som vukat och strålat
så ömt*

*Har stannat och slocknat till
sorg för oss alla
men vad Du har gjort skall
aldrig bli glömt*

Tack för allt

Begravningsgudstjänsten
äger rum i Pingstkyrkan,
Kungshamn, torsdagen den
29 oktober kl. 11.00, där sam-
ling sker. Efter gravsättning-
en på Tossene kyrkogård in-
bjudes till en minnesstund i
Tossene församlingshem.
Tacksam för svar om delta-
gande till Begravningsbyrån
tel. 0523-50416, senast tisdag-
en den 27 oktober. Tänk på
Erikshjälpen pg. 900928-3.

Gunda Amalia Törnkvist,
Mejselgatan 4 C, Kungshamn,
har avlidit i en ålder av 86 år.
Den bortgångna sörjes när-
mast av barn med familjer.

I Pingstkyrkan, Kungs-
hamn, har hållits begravnings-
gudstjänst för Gunda
Törnkvist, Kungshamn. Ak-
ten förrättades av pastor Arne
Karlsson, Hovenäset. Musi-
ken utfördes av Emmy Bäck-
man, Hunnebostrand. Pingst-
församlingens sångare sjöng.
Gravsättningen ägde rum i fa-
miljegraven på Tossene kyr-
kogård. Minnestal hölls av
Sylvia Larsson, Väjern, Elsa
Törnkvist, Hunnebostrand
och för Betaniaförsamlingen
av Arne Karlsson. En vacker
blomstergård hade ägnats den
bortgångnas minne från bl a
Betaniaförsamlingen Kungs-
hamn. Förutom blommor
märktes gåvor till Erikshjäl-
pen. De anhörigas tack fram-
fördes av begravningsentrep-
renör Lars Sewerinson, Hun-
nebostrand. Efter akten hölls
en minnesstund i Tossene för-
samlingshem, där tal hölls av
Harry Törnkvist och offici-
anten.

Gunda Törnkvist

*För vänlig omtanke under Vår käras levnadstid,
för ljus över hennes sista färd genom goda ord, gåvor,
blommor, sång och musik samt för varm medkänsla
i vår stora saknad. Tackar vi Er alla av hjärtat.*

Barnen med familjer

Vår käre Far
vår morfar och fattar

Axel Bergman

* 25/4 1871

har i dag lugnt och stilla insomnat. Djupt sörjd och saknad av oss, övrig släkt och vänner.

Hunnebostrand den 22 okt. 1960

Holger — Betty

Valter — Märta

Anna

Greta — Eskil

Baltzar — Helen

Barnbarn, barnbarnsbarn

Hav tack för allt vår käre gamle Far

Alltid god och kärleksfull och rar.

Att möta Mor Du nu ställt färden

lämnat oss och denna världen.

Vi hoppas alla nå den andra stranden

och där få taga Er båda kärleksfullt i handen.

INBJUDES

att övervara

BEGRAVNINGSAKTEN

i Hunnebostrands kyrka

lördagen den 29 okt. 1960

Samling i kyrkan kl. 13.00

Gravsättningen sker på Tossene gamla kyrkogård

Efter akten inbjudes till hotell Gästis

BARNEN

Om hinder föreligger v. g. m. tel. 504 16 eller 504 50
senast torsdag

Vår käre far,
vår morfar och farfar

Axel Bergman

* 25/4 1871

har i dag lugnt och stilla insomnat. Djupt sörjd och saknad av oss, övrig släkt och vänner.

Hunnebostrand
den 22 okt. 1960

HOLGER och BETTY

VALTER och MARTA

ANNA

GRETA och ESKIL

BALTZAR och HELEN

Barnbarn

Barnbarnebarn

Hav tack för allt vår käre gamle far

Alltid god, kärleksfull och rar

Att möta mor Du nu ställt färden

Lämnat oss och denna världen

Vi hoppas alla nå den andra stranden

Och där få taga er båda kärleksfullt i handen.

DÖDSFALL

Axel Bergman, F. smedmästaren Axel Bergman, Hunnebostrand, har avlidit i en Ålder av 89 år. Han var född i Sällie och kom med sin far, som var brukare i Värmland, till Hunnebostrand, där fadern satta upp en smedja. Redan som sju-åring fick B. börja i yrket och fortmatte därmed till för några få år sedan. Närmast sörjande är barn, barnbarn och barnbarnsbarn.

Axel Bergman

* 25/4 1871

† 22/10 1960

Vår käre far,
vår morfar och farfar

Axel Bergman

* 25/4 1871

har i dag lugnt och stilla
insomnat. Djupt sörjd
och saknad av oss, övrig
släkt och vänner.

Hunnebostrand
den 22 okt. 1960

HOLGER och BETTY
VALTER och MARTA
ANNA

GRETA och ESKIL
BALTZAR och HELEN

Barnbarn

Barnbarnebarn

*Hav tack för allt vår käre gamle
far*

*Alltid god, kärleksfull och rar
Att möta mor Du nu ställt förden
Lämnat oss och denna världen
Vi hoppas alla nå den andra
stranden*

*Och där få taga er båda kärleks-
fullt i handen.*

DÖDSFALL

Axel Bergman,
F. smedmästaren
Axel Bergman,
Hunnebostrand,
har avlidit i en ål-
der av 89 år. Han
var född i Säfte
och kom med sin
far, som var bruks-
smed i Värmland,
till Hunnebostrand,
där fadern satta
upp en smedja.
Redan som sju-
åring fick B. börja
i yrket och fort-
satte därmed till för några få år se-
dan. Närmast sörjande är barn, barn-
barn och barnbarns barn.

Min älskade

Bertil Tillberg

* 15 mars 1921
† 3 mars 1990

ANN-BRITT
Syskon med familjer
Släkt och vänner

Så har vi vandrat Du
och jag
i kärlek hand i hand
Så har vi åldrats dag för
dag
i våra drömmars land
Vår lycka var vår
rikedom
Nu har du gått min
hand är tom
Nu viskar jag de orden
de vackraste jag vet
Du var mitt allt på
jorden
Mitt allt i evighet.

Begravningsakten sker i
stillhet.

Bertil Tillberg

* 15/3 1921

† 3/3 1990

*Mitt varma tack till Er alla som genom
blommor, gåvor till Cancerfonden och Röda
Korsen visat sitt deltagande vid min älskade
make Bertils sjukdom och bortgång.*

Ann-Britt Tillberg

Vår älskade Far
Bror och Vän

Bengt Dahlin

har lämnat oss i djupas-
te sorg och saknad

Munkedal den 20 juni
1982

Suzanne
Patrik
Kerstin, Mari
Bettan
Ally

Övrigt släkt, vänner
och arbetskamrater

Trefalt salig den jag
prisar
som så strävans allvar
här
att varenda handling
visar
vad han tror och vad
han lär!
Trefult säll jag den vill
kalla
som sin levnad gör så
hel
att av ögonblicken alla
vart och ett blir blott en
del
av livets enhet!

K Boye

Jordfästningen har ägt
rum
Bohusläns SAP-distrikt

DÖDSFALL

Bohusläningens mångåriga medarbetare Hjalmar Dahlin har avlidit.

Förre redaktören *Hjalmar Dahlin*, Sörkällegatan 13, Uddevalla, har avlidit, 74 år gammal. Han var bördig från Hunnebostrand. Största delen av sin yrkesverksamma tid tillbringade han i Bohusläningens tjänst. 1943 började han som lokalredaktör i Strömstad, varefter han innehade samma befattning i Hunnebostrand. Efter krigsslutet 1945 återvände han till Strömstad. Därifrån flyttade han till Lysekil som lokalredaktör och kom 1954 till Uddevalla. Alltjämt kvar hos Bohusläningen arbetade han först en tid med arkivet och blev så småningom korrekturläsare, en sysselsättning som han innehade tills han gick i pension. Då hade han arbetat på Bohusläningen i drygt 25 års tid. Närmast sörjande är syskonbarn.

Vår Farbror
och Morbror

**Hjalmar
Dahlin**

* 12/12 1904

har i dag lämnat oss.

Uddevalla den 12/9 1979

SYSKONBARNEN

Jordfästningen äger rum i
stillhet.

Karl Dahlin, Förre kantorn Karl Dahlin, Lenhovda, har avlidit i en ålder av 75 år. Han var född i Hunnebostrand och avlade 1923 folkskollärarexamen och sedermera kyrkomusikalisk examen i Göteborg. Han har innehaft förenade tjänster i

Rönning på Tjörn 1923—1926, i Hjälmseryd 1926—1929 och i Hälleberga kommun 1929—1939. 1947 blev han överlärare i Hälleberga och sedermera rektor för skolan där. Under en följd av år innehade han flera nyckelposter i kommunen.

Allas vår Älskade

Bertil Hahne

* 5 augusti 1924

har lämnat oss, syster,
släkt och vänner i
djupaste sorg och saknad.

Fisketången
den 1 oktober 2005

ELVY

Krister och Ingela

Per-Oscar och Victoria

Isabella

Maria och Erik

Julius, Linus, Rasmus

ULF

Sten-Erik

*Låt den himelska lotsen
ta hand om ditt roder
Han för dig så säkert
i hamn*

*Genom bränningar svåra
han för dig min broder
och sluter dig tryggt
i sin famn*

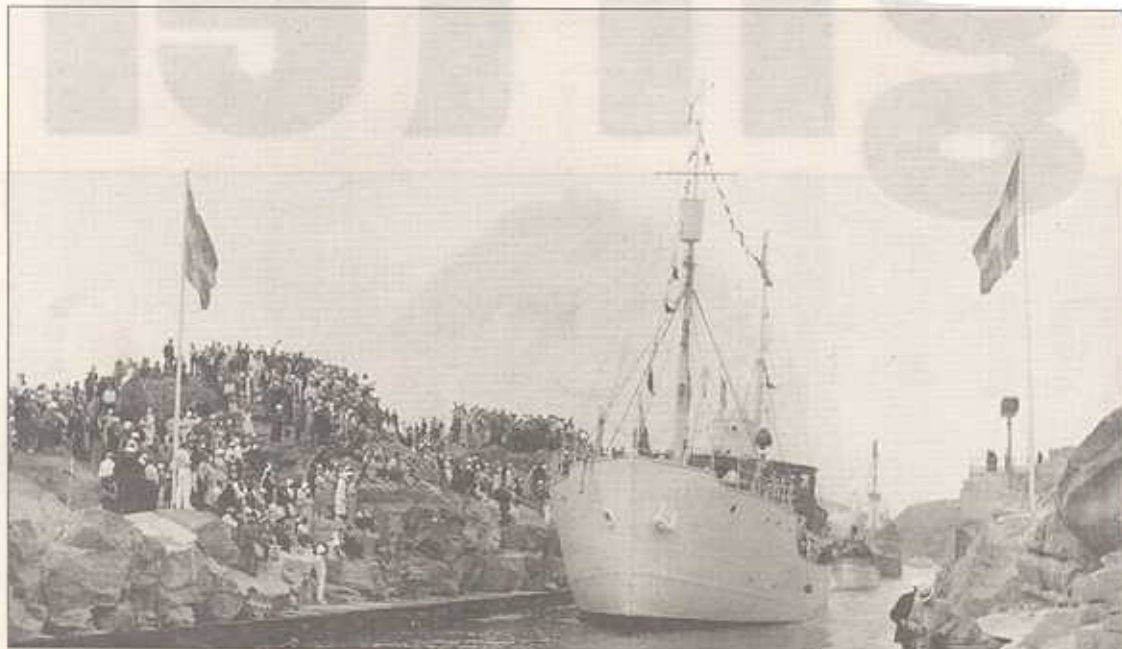
Begravningsgudstjänsten äger rum i Kungshamnns kyrka torsdag 20 oktober kl. 11.00. Efter gravsättningen inbjudes till minnesstund i församlingshemmet. Svar om deltagande till Finns Begravningsbyrå tel. 0523-504 16 senast måndagen den 17 oktober. Tänk på Sjöräddningssällskapet pg. 90 05 00-0.

Bohusläningen Torsdag 6 oktober 2005

Bertil Hahne, Dammgatan 3, Fisketången, Kungshamn, har avlidit i en ålder av 81 år.

Han var född och upp vuxen på Tången och började redan som 14-åring som yrkesfiskare. Han har fiskat både i Nordsjön, Östersjön och Skagerack och drev sedan under många år småfiske med egna båten Jet. De sista fem åren innan pensioneringen arbetade han på Festab.

Närmast sörjande är makan Elvy, sonen Krister med familj och sönerna Ulf och Sten-Erik.

Många har slutat sina dagar i Sotens fruktade vatten. Med bygget av Sote kanal skapades en säkrare farled. Här kommer första fartyget vid invigningen den 15 juli 1935.

dig, ett år tidigare och 25 procent billigare än beräknat.

Kronprinsparet Gustaf Adolf och Louise kallades in för att förrätta invigningen. Med en för en Bernadotte ovanlig vältalighet uppmärksammade kronprinsen företagets svårighet och arbetarnas yrkesskicklighet. Han glädde sig också åt att kanalbygget inneburit en lättnad för "dessa trakter, då de blivit svårt hemsökta av den fruktansvärda arbetslösheten".

Kronprinsen empatiflöde fortsatte under den efterföljande middagen dit även representanter för arbetarna var inbjudna. "Jag kan inte tänka mig något värre än att oförskyllt bli arbetslös", konstaterade han.

Man måste beundra med vilken lätthet majestätet satte sig in i en bohuslänsk stenarbetares villkor. Detta trots att han veterligen aldrig behövde sakna

mat på bordet, medan småsvälten i 1930-talets stenhuggarsamhällen däremot var en grå realitet. Stenhuggarna själva flinade åt de barnportioner som bjöds på storgubbarnas middag och de som hade möjlighet gick efteråt hem och åt sig mätta.

Den 15 juli fyller Sote kanal 70 år. Fira minnet med en båtutture på kanalen och se hur stenblocken längs farledens sidor ännu ligger fullständigt orubbade – ett gott tecken på skicklighetens hos en yrkeskår som knappast längre finns. (Men undvik Sotekanalens dag 9 juli i Hunnebostrand, ett trist företag med billiga plastleksaker och strumpor i 10-pack.)

Gör ett strandhugg vid Paschans stuga, ett några kvadratmeter stort stenhus alldeles vid östra kanalkanten. Där bodde folk helt utan civilisationens bekvämligheter så sent som in på 1920-talet.

Eller ta bilen eller cykeln över svängbron som efter kanalen tillkomst förbinder Ramsvik med fastlandet. Parkera vid Haby och fortsätt rakt västerut över hållarna.

Detta knapphetens landskap låter sig bäst beskrivas med en floskel: smärtsamt vackert. Vidsträckt granit som slipats mjuk av is och saltvatten, en vresig vegetation av björnbärssnår, ljung och krumma enar. Vind, sol och trutar. Och havet öppet till England.

Mikael Thörnqvist
kulturen@gr.se

KANALEN

■ Hällöfärjan trafikerar 28/6–28/8 Sotekanalens varje dag utom lördagar. Avgång 19.00 från Smögenbryggan. Vid fullsatt kan dock båten gå tidigare och vid dåligt väder kan turen ställas in. Färden, som tar cirka två timmar, går genom Sotekanalens till Hunnebostrand och tillbaka samma väg. Guide och musikunderhållning ombord. Priset är 120 kronor för vuxna och 60 kronor för barn.

NATURRESERVAT

■ Till naturreservatet Ramsvikslandet från Hunnebostrand: Kör mot Smögen och ta av till höger vid skylt Sotekanalens. Följ vägen över bron. Ta till vänster direkt efter bron. Ställ bilen eller cykeln vid parkeringsplatsen efter ett par kilometer.

■ Kommer man från Smögen kör man mot Hunnebostrand och tar av till vänster vid skylt Sotekanalens. Därefter enligt ovan.

BILDARKIV

■ Bildarkivet vid södra kajen i Hunnebostrand är öppet 9/7–7/8 tisdag–söndag klockan 18–22. I år visas bland annat ett bildspel om Sotekanalens.

STENHUGGARMUSEET

■ Stenhuggarmuseet i Hunnebostrand är öppet klockan 15–18, tisdag–fredag 28/6–12/8. Skyltat från södra infarten i Hunnebostrand. Guidad tvåtimmarstur 15.00.

LÄS MER

■ Sote kanal: En jubileumsskrift
■ Kanaler: Svenska turistföreningens årsbok 1995

Karta: BJÖRN GUSTAFSSON

Person och ransoneringskort
som användes under andra världskriget.

Ser. 18 <i>Hjuningvill</i>	Nr 044575	Ser. 18	Nr 044575
för <i>Dalbin Beula</i>			
<i>Dorja - Lisa</i>			
född den <i>16/9</i> år 1928	Vilket här	Personkortet utställt av:	
yrke, titel <i>Handelsbiträde</i>		Tossens Kristidsnämnd	stämpel
hemvist adress <i>76 Hunnabostrand</i>		HUNNEBOSTRAND	
		STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION	örändringar (antecknas av kortinnehavaren)

Ser. 18	Nr 044617	Ser. 18	Nr 044617
för <i>Törnkvist Karl</i>			
<i>Harry</i>			
född den <i>9/7</i> år 1928	Vilket här	Personkortet utställt av:	
yrke, titel <i>Kerkskapsled</i>		Plats för kristidsnämndens stämpel	
hemvist adress <i>Stensjö Karl Gustavsgat 69 Gäddby Tossens</i>		HUNNEBOSTRAND	
		STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION	örändringar (antecknas av kortinnehavaren)

kupong P 20						P06 kupong 1948
1948 kupong P22						P07 kupong 1948
<i>095511</i>						<i>095511</i>
1948 kupong P23						P08 kupong 1948
1948 kupong P24						P09 kupong 1948
1948 kupong P25						P10 kupong 1948
Ser 30	Nr 095511					
för <i>Törnkvist Karl</i>						
<i>Harry</i>						
född den <i>9/7</i> år 1928						
yrke, titel						
hemvist adress <i>St. 76 Hunnabostrand</i>						

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION
INKÖPSKORT D
 TVÄTT- OCH RENGÖRINGSMEDEL
 Ser. 18 Nr 129068
 JULI 1940
 för *Dahlin Bengt Walter*
 efternamn förnamn
 bostadsadress *Hunnabostrand*
 Kupong gäller för den varumängd och under den tid, som kungöres i radio och i pressen. Lös kupong gäller ej. Detta kort får ej överlåtas. Missbruk medför straffpåföljd.
 Skatt nr. Statens Skatt 40 017028

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION
 Tilläggskort 3 till
INKÖPSKORT E
 MJÖL och BRÖD
 Nr 845539
 för *Dahlin Bengt*
 efternamn förnamn
 bostadsadress *HUNNEBOSTRAND*
 Varje kupong gäller för den varumängd och under den tid, som kungöres i radio och i pressen. Lös kupong till detta kort gäller ej. Kortet får ej överlåtas. Missbruk medför straffpåföljd.

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION
INKÖPSKORT GS
KÖTTKORT
 Ser. 18 Nr 127634
 för *Dahlin Anna*
 efternamn förnamn
 bostadsadress *Hunnabostrand 76*
 Kupong gäller för den varumängd och under den tid, som meddelas i radio och i pressen. Lös kupong gäller ej. Detta kort får ej överlåtas. Missbruk medför straffpåföljd.
 Skatt nr. Statens Skatt 119023
 Gruppen A 1937 o. tid.

MATFETT	MATFETT	MATFETT	MATFETT
M	M	M	M
57	58	59	60
61	62	63	64

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION
INKÖPSKORT M
 ALLMÄNT MATFETTSKORT
 Ser. 18 Nr 064116
 NOV. 1940
 för *Dahlin Bertha Ingrid*
 efternamn förnamn
 bostadsadress *Hunnabostrand*
 Kupong gäller för den varumängd och under den tid, som kungöres i radio och i pressen. Lös kupong gäller ej. Detta kort får ej överlåtas. Missbruk medför straffpåföljd.
 Skatt nr. Statens Skatt

200 P
Sä 18
 Sä 18, Sä 18

200 P
So 28
 So 28, So 28

200 P
Sä 17
 Sä 17, Sä 17

200 P
Sä 16
 Sä 16, Sä 16

200 P
Sä 12
 Sä 12, Sä 12

200 P
Sä 15
 Sä 15, Sä 15

200 P
Sä 11
 Sä 11, Sä 11

200 P
Sä 10
 Sä 10, Sä 10

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION
MILITÄRT INKÖPSKORT
 KAFFE/TE/KAKAO och SOCKER
 235450
 L17 17298 *Dahlin*
 nummer namn
 Halvkupongen H berättigar till inköp i allmänna handeln av samma kvantitet socker som halvkupong till inköpskort H. Den bruna kupongen berättigar till inköp av 50 gram kaffe, te eller kakao. Kupongernas giltighetstid är ej begränsad till viss ransoneringsperiod. Lös kupong gäller ej.

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION
INKÖPSKORT G
 FLÄSK
 Ser. 18 Nr 129284
 OKT. 1940
 för *Dahlin Bengt*
 efternamn förnamn
 bostadsadress *Hunnabostrand*
 Varje kupong gäller för den varumängd och under den tid, som kungöres i radio och i pressen. Lös kupong till detta kort gäller ej. Kortet får ej överlåtas. Missbruk medför straffpåföljd.
 Skatt nr. Statens Skatt 40 019080

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION
HALVKUPONGKORT
 för KÖTTVAROR
 12899 D
 Vid sittande kupong berättigar till inköp i allmänna handeln av köttvaror till ett värde av 200 poäng. Kupongens giltighetstid är ej begränsad till viss ransoneringsperiod. Lös kupong gäller ej.

N 36
 N 36, N 36

N 37
 N 37, N 37

N 38
 N 38, N 38

N 40
 N 40, N 40

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION
BEREDSKAPSKORT A 4
 serie nr MAJ 1944
D - 126335
 för *Dahlin Inga Lina*
 efternamn förnamn
 bostadsadress *Hunnabostrand*
 Kortet är icke giltigt utan innehavarens namn. Kupong gäller för den vara, den varumängd och under den tid, som meddelas i radio och i pressen. Lös kupong gäller ej. Kortet får ej överlåtas. Missbruk medför straffpåföljd.
 BESELTE 418020

Ö 49
 Ö 49, Ö 49

Ö 51
 Ö 51, Ö 51

Ö 52
 Ö 52, Ö 52

Ö 53
 Ö 53, Ö 53

Ö 67
 Ö 67, Ö 67

A 84
 A 84, A 84

A 83
 A 83, A 83

A 86
 A 86, A 86

A 85
 A 85, A 85

A 88
 A 88, A 88

A 78
 A 78, A 78

A 77
 A 77, A 77

N 28
 N 28, N 28

N 26
 N 26, N 26

N 23
 N 23, N 23

N 24
 N 24, N 24

N 21
 N 21, N 21

N 22
 N 22, N 22

X 47
 X 47, X 47

X 45
 X 45, X 45

X 43
 X 43, X 43

X 48
 X 48, X 48

X 46
 X 46, X 46

X 44
 X 44, X 44

Z 62
 Z 62, Z 62

Z 60
 Z 60, Z 60

Z 58
 Z 58, Z 58

Z 61
 Z 61, Z 61

Z 59
 Z 59, Z 59

Z 57
 Z 57, Z 57

Z 63
 Z 63, Z 63

Z 64
 Z 64, Z 64

Behovskort för bensin

Tjänste

TRANSPORTNÄMNDEN

1156

Kort nr
R DI 71-448977

Adressatens ågärnr, namn och postadress

240218-5579
DAHLIN, BENGT VALTER
CENTRUM 28

450 50 MUNKEDAL

Registreringsnr
EGN 934 0

TN BI DI 71

Bensin 101 2 liter	Bensin 101 2 liter	Bensin 101 2 liter	Bensin 101 2 liter	Bensin 101 2 liter	Bensin 101 2 liter	Bensin 101 2 liter
Bensin 101 2 liter	Bensin 101 2 liter	Bensin 101 2 liter	Bensin 101 2 liter	Bensin 101 2 liter	Bensin 101 2 liter	Bensin 101 2 liter

BEREDSKAP SR 1 SR 1, SR 1	BEREDSKAP SR 2 SR 2, SR 2	BEREDSKAP SR 3 SR 3, SR 3	BEREDSKAP SR 4 SR 4, SR 4
SK 1 serie nr C - 226877	JULI 1944	BEREDSKAP SR 5 SR 5, SR 5	BEREDSKAP SR 6 SR 6, SR 6

STATENS INDUSTRIKOMMISSION

INKÖPSKORT SK 1

SKOVAROR
20 SKO • 6 SR

SKO-kuponger gälla för skor, sko-
varor och reparationer. SR-ku-
ponger äro reservkuponger. —
Kortet är icke giltigt utan inne-
havarens namn. Lös kupong gäl-
lar ej. Kortet får ej överlåtas.
Missbruk medför straffpåföljd.

Förvara kortet väl!

efternamn

förnamn

adress Ågär nr. Inneh. 1944 44 417043

Grupp K
1924 och tidigare

SKOVAROR SKO 5 5	SKOVAROR SKO 10 10	SKOVAROR SKO 15 15	SKOVAROR SKO 20 20
SKOVAROR SKO 4 4	SKOVAROR SKO 9 9	SKOVAROR SKO 14 14	SKOVAROR SKO 19 19
SKOVAROR SKO 3 3	SKOVAROR SKO 8 8	SKOVAROR SKO 13 13	SKOVAROR SKO 18 18
SKOVAROR SKO 2 2	SKOVAROR SKO 7 7	SKOVAROR SKO 12 12	SKOVAROR SKO 17 17
SKOVAROR SKO 1 1	SKOVAROR SKO 6 6	SKOVAROR SKO 11 11	SKOVAROR SKO 16 16

TEXTIL TX 11 11	TEXTIL TX 21 21	BESTÄLLNING nr 201 grupp TK	BESTÄLLNING nr 202 grupp TK	BESTÄLLNING nr 203 grupp TK	BESTÄLLNING nr 204 grupp TK	BESTÄLLNING nr 213 grupp TK	BESTÄLLNING nr 214 grupp TK	BESTÄLLNING nr 215 grupp TK	
TEXTIL TX 12 12	TEXTIL TX 22 22	BESTÄLLNING nr 205 grupp TK	BESTÄLLNING nr 206 grupp TK	BESTÄLLNING nr 207 grupp TK	BESTÄLLNING nr 208 grupp TK	BESTÄLLNING nr 217 grupp TK	BESTÄLLNING nr 218 grupp TK	BESTÄLLNING nr 219 grupp TK	BESTÄLLNING nr 220 grupp TK
TEXTIL TX 13 13	TEXTIL TX 23 23	BESTÄLLNING nr 209 grupp TK	BESTÄLLNING nr 210 grupp TK	BESTÄLLNING nr 211 grupp TK	BESTÄLLNING nr 212 grupp TK	BESTÄLLNING nr 221 grupp TK	BESTÄLLNING nr 222 grupp TK	BESTÄLLNING nr 223 grupp TK	BESTÄLLNING nr 224 grupp TK
TEXTIL TX 14 14	TEXTIL TX 24 24	Kortet är icke giltigt utan innehavarens namn. TX-kuponger gäller för inköp av textilvaror av alla slag. Dessa kuponger skola klippas i nummerordning. Beställningskuponger äro reservkuponger. — Lös kupong gäller ej. Kortet får ej överlä- tatas. Missbruk medför straffpåföljd.				STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION INKÖPSKORT TK 3 serie nr TK 3 JAN 1945 TEXTILVAROR B - 416173 110 TX • 24 TK			
TEXTIL TX 15 15	TEXTIL TX 25 25					Kv 1935 och tidigare			
TEXTIL TX 16 16	TEXTIL TX 26 26	TEXTIL TX 75 75	TEXTIL TX 80 80	TEXTIL TX 85 85	TEXTIL TX 90 90	TEXTIL TX 95 95	TEXTIL TX 100 100	TEXTIL TX 105 105	TEXTIL TX 110 110
TEXTIL TX 17 17	TEXTIL TX 27 27	TEXTIL TX 74 74	TEXTIL TX 79 79	TEXTIL TX 84 84	TEXTIL TX 89 89	TEXTIL TX 94 94	TEXTIL TX 99 99	TEXTIL TX 104 104	TEXTIL TX 109 109
TEXTIL TX 18 18	TEXTIL TX 28 28	TEXTIL TX 73 73	TEXTIL TX 78 78	TEXTIL TX 83 83	TEXTIL TX 88 88	TEXTIL TX 93 93	TEXTIL TX 98 98	TEXTIL TX 103 103	TEXTIL TX 108 108
TEXTIL TX 19 19	TEXTIL TX 29 29	TEXTIL TX 72 72	TEXTIL TX 77 77	TEXTIL TX 82 82	TEXTIL TX 87 87	TEXTIL TX 92 92	TEXTIL TX 97 97	TEXTIL TX 102 102	TEXTIL TX 107 107
TEXTIL TX 20 20	TEXTIL TX 30 30	TEXTIL TX 71 71	TEXTIL TX 76 76	TEXTIL TX 81 81	TEXTIL TX 86 86	TEXTIL TX 91 91	TEXTIL TX 96 96	TEXTIL TX 101 101	TEXTIL TX 106 106

WW 1 LITER april-juni 1946	WW 1 LITER april-juni 1946	STATENS BRANSLEKOMMISSION № 116719 INKÖPSKORT A 20 LYSFOTOGEN gällande under april-juni 1946	WW 1 LITER april-juni 1946	WW 1 LITER april-juni 1946
WW 1 LITER april-juni 1946	WW 1 LITER april-juni 1946		WW 1 LITER april-juni 1946	WW 1 LITER april-juni 1946
WW 1 LITER april-juni 1946	WW 1 LITER april-juni 1946		WW 1 LITER april-juni 1946	WW 1 LITER april-juni 1946
WW 1 LITER april-juni 1946	WW 1 LITER april-juni 1946		WW 1 LITER april-juni 1946	WW 1 LITER april-juni 1946
WW 1 LITER april-juni 1946	WW 1 LITER april-juni 1946		WW 1 LITER april-juni 1946	WW 1 LITER april-juni 1946
WW 1 LITER april-juni 1946	WW 1 LITER april-juni 1946		Kortet får icke förvaras hos leverantören. Lös kupong gäller ej. Kortet får ej överlätas. Missbruk medför straffpåföljd.	WW 1 LITER april-juni 1946

BEREDSKAP F 31 F 31, F 31	BEREDSKAP F 32 F 32, F 32	BEREDSKAP F 33 F 33, F 33	BEREDSKAP F 34 F 34, F 34
BEREDSKAP F 35 F 35, F 35	BEREDSKAP F 36 F 36, F 36	BEREDSKAP F 41 F 41, F 41	BEREDSKAP F 42 F 42, F 42

BESTÄLLNING
nr 12
grupp E

BESTÄLLNING
nr 13
grupp E

BESTÄLLNING
nr 14
grupp E

Ma Ma
309 310

Ma Ma
311 312

Ma Ma Ma Ma
299 300 293 294

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION

INKÖPSKORT K 6
MJÖL o. BRÖD
MATFETT • SOCKER
Dahlin Oscar
Hummelbostrand

SOCKER
Grupp E
1924 o. tid.

Kortet är icke giltigt utan innehavarens namn. Kupong gäller för den vara, den varumängd och under den tid, som meddelas i radio och i pressen. Lös kupong gäller ej. Kortet får ej överlåtas. Missbruk medför straffpåföljd.

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION

INKÖPSKORT M
MATFETTSKORT
Ser. 18 Nr 099937

JUNI 1942
Dahlin Anna Beleva
Hummelbostrand 76

Kupong gäller för den varumängd och under den tid, som meddelas i radio och i pressen. Lös kupong gäller ej. Kortet får ej överlåtas. Missbruk medför straffpåföljd. ESSELTE 216550

M M M M M M	287 288 279 280 271 272
M M M M M M	285 286 277 278 269 270
M M M M M M	283 284 275 276 267 268

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION

INKÖPSKORT GS 3
KÖTTKORT
Dahlin Oscar
Hummelbostrand

1939 o. tid.
Grupp B-E

BEREDSKAP
K K
145, 146

BEREDSKAP
K K
143, 144

BEREDSKAP
K K
141, 142

KÖTT
S S
191, 192

KÖTT
S S
187, 188

STATENS JORDBRUKSNÄMND

INKÖPSKORT B 26
KAFFE
serie nr B 26 JAN 1951
C 812385

KAFFE B-316

KAFFE B-314

KAFFE B-315

KAFFE B-313

BEREDSKAP
Sä 41 Sä 42 Sä 43 Sä 44

BEREDSKAP
Sä 37 Sä 38 Sä 39 Sä 40

BEREDSKAP
Sä 33 Sä 34 Sä 35 Sä 36

BEREDSKAP
Sä 31 Sä 32 Sä 33 Sä 34

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION

INKÖPSKORT L
RABATTKORT FÖR MATFETT
Ser. B Nr 417251

APRIL 1941
Dahlin Anna
Hummelbostrand

Angående kupongernas giltighet lämnas meddelande i radio och i pressen. Lös kupong gäller ej. Detta kort får ej överlåtas. Missbruk medför straffpåföljd. Ma M. Eselte, Sthk 116205

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION

INKÖPSKORT O
RABATTKORT FÖR MJÖLK
Ser. B Nr 756628

Dahlin Torga-Lisa
Hummelbostrand

STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION

INKÖPSKORT Y
Tilläggskort 5
TOBAKSVAROR
Kontrollkupong Y 48
A - 251070

NOV 1940
Dahlin Oscar
Hbstr.

Bränslebrist och potatisskörd gav

ledighet förr

Under andra världskriget, som varade mellan 1939 och 1945, var vintrarna väldigt kalla. Många skolor värmdes upp genom att man eldade med koks. Koks är en lite sämre sorts stenkol som köptes in från utlandet. Eftersom det var krig var det svårt att få fram tillräckligt med koks.

För att spara bränsle stängde man igen skolorna när det var som kallast. De här loven kallades kokslov.

På koksloven fick barnen vila upp sig. Det behövdes verkligen, för under krigsåren härjade många sjukdomar i skolorna. Lärarna märkte att eleverna mätte bättre och orkade arbeta mer när de varit lediga. Därför fortsatte man med koksloven även efter att kriget tagit slut. Men nu fick det heta vinteridrottslov istället.

Lovet bytte namn

Under flera år var lovveckan en kombination av lovdagar och idrottsdagar i skolan. När idrotts-

dagarna under den veckan togs bort bytte vinteridrottslovet namn till sportlov.

Sportlovet infördes undan för undan på olika ställen i Sverige. Det dröjde ända till mitten av 1950-talet innan landets alla elever hade fått en hel vecka ledigt.

Lov för potatis

Ett annat lov som hörde ihop med andra världskriget var potatislovet. Många män var inkallade till militärtjänstgöring. När potatisen skulle tas upp på hösten behövdes mycket folk. Då fick skolbarn på landet och i mindre städer hjälpa till på gårdarna. Det var väl oftast inte så roligt

med långa, hårda arbetsdagar i höstrusket. Men man slapp i alla fall skolarbetet. Dessutom fanns ibland chansen att tjäna lite pengar. Potatislovet är sedan länge borttaget.

Under många år hade elever bara någon enstaka studiedag ledigt under höstterminen, men numera har ju skolbarn en veckas höstlov kring allhelgonahelgen.

Rent i skolan

Skurlov är också ett lov som inte längre finns. När det var skurlov fick eleverna ledigt ett par dagar varje termin, för att man skulle kunna skura alla brädgolv i skolan ordentligt.

D:17.466.

Gatan redd mot S.O.

högskolan

FOTO H. WIDEEN

27/3 1961

1 Karl-Gustavsgat.